XXXIII. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. MÁJUS 19.

Ludas Matyi

Tót Gyula rajza

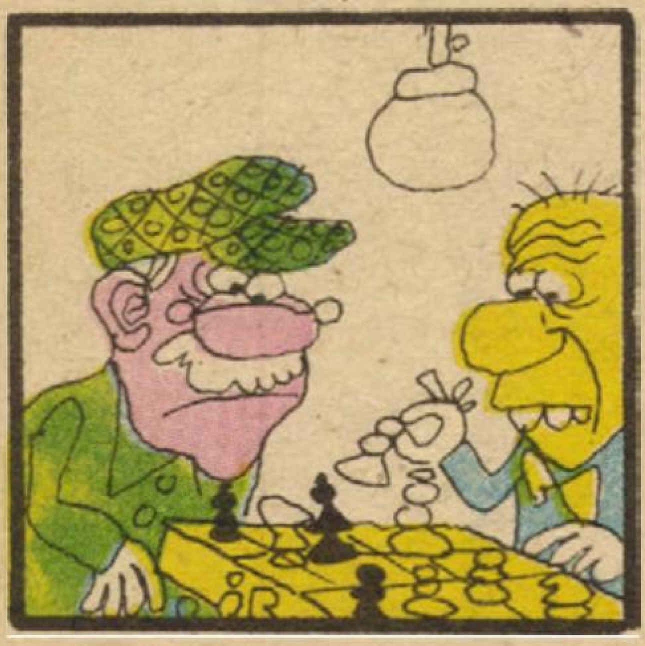
TÜRELEMJÁTÉK

KEDVES LUDAS!

TÖLTSÖN EGY NAPOT A HÁZMESTERÉVEL

Nem vagyok jövendőmondó, de bizonyosan tudom, hogy Sz. János osztályvezető, Budapest II., Keleti Károly utcai lakos egy szép estén bekopogtat majd a házfelügyelőhöz és felajánlja, hogy ezentúl töltsék együtt a fizetett szabadság napjait. Vagy ő megy le hozzá olvasgatni a konyhába vagy a házfelügyelő megy fel a második emeletre Sz. Jánosékhoz egy parti sakkra.

Hogy mindez miért lesz így?

A következőkből kiderül.

A történet azzal kezdődött, hogy Sz. Jánosnak elromlott a rádiója. Annak rendje-módja szerint bejelentette a dolgot a Krisztina körúti GELKA-fióknak, ahol bejegyezték, tudomásul vették a bejelentést és arra kérték Sz. Jánost, hogy a megjelölt napon reggel nyolc és délután négy óra között maradjon otthon.

Sz. János fizetett szabadságot vett ki és otthon maradt. Sematikus eset — a GELKA szerelője nem érkezett meg. Mint utólag — némi járkálás után — kiderült, a szerelő téves címet kapott. Az egyszerűség kedvéért ugyanis a Krisztina körúti fiók csak a bejelentéseket veszi fel, a szerelőt a Villányi útról küldik.

Sz. János beírt a panaszkönyvbe és kártérítést kért. Pontosan azt, hogy a GELKA fizesse meg az egynapi fizetett szabadságát.

A panaszkönyvi bejegyzésre udvarias válasz érkezett: a kérést teljesítik, nem kell hozzá más csak egy vállalati igazolás az egy napi szabadságról, valamint annak bizonyítása, hogy Sz. János a fizetett szabadságot valóban a lakásában töltötte.

A vállalati papírt gyorsan beszerezte Sz. János. A másik igazolással azonban baj volt. Ki igazolhatná azt, hogy azon a bizonyos napon nem fordult meg máshol, csak a szobájában, a konyhában, esetleg valamelyik mellékhelyiségben. A felesége orvosnál volt, a leánya iskolában, a családtagok különben is elfogultak lehetnek. Némi utánjárás eredményeként Sz. János megtudta: a házfelügyelőnek kell igazolnia, hogy azon a bizonyos napon nem strandolt, nem sétált az Állatkertben, nem látogatta meg orvul a rokonait, hanem otthon üldögélt a foteljában és csakis a GELKA szerelőjére gondolt.

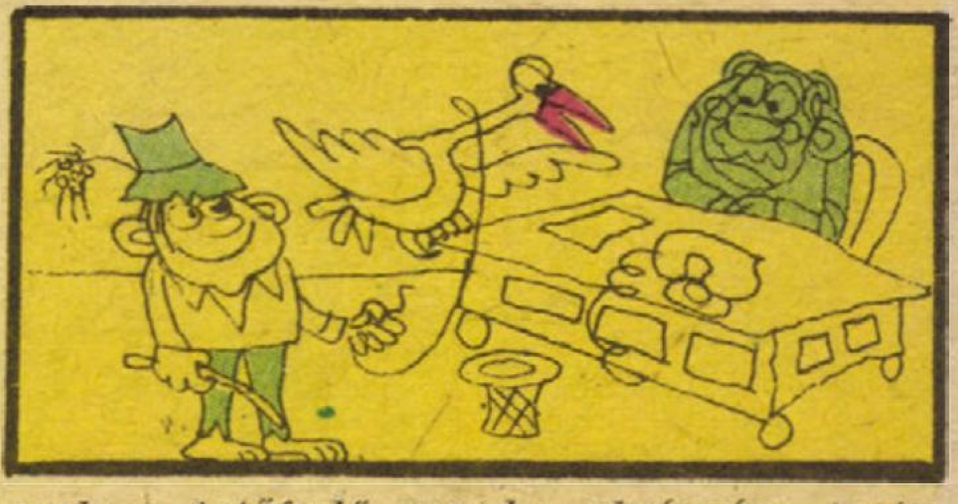
A házfelügyelő nincs otthon napközben. Másodállásban látja el a házfelügyelői teendőket. Ha tudta volna, hogy mire lesz szükség, nyilván fizetett szabadságot vesz ki arra a napra, amikor Sz. János otthonlétét ellenőriznie kellett. De nem tudott semmiről.

Mit tegyen hát a házfelügyelő? Hamisan bizonyítson? És mit tegyen Sz. János?

Az ügy tehát elakadt. Nincs tovább. Nincs tovább?

Bende Ibolya

AZ ÉPÍTŐK MENNEK, A SZEMÉT MARAD

Telefonon panaszkodott egy olvasó: nézzük meg a házuk előtt díszelgő szemétdombot. Cím: Kerepesi úti lakótelep, Jakab Károly utca 14. Kimentünk, megnéztük. Kiderült: még az ősszel tetőfedők jöttek, elvégezték a javítási munkát, s irdatlan piszok és szemétmennyiséget hagytak maguk után. Ki tudja, merre járnak már? Lehet, hogy nem az ő feladatuk a szemét eltüntetése. De kié? Hol van már a tavalyi ősz? Lassan már az idei tavasz is elmúlik. A téglatörmelék, az építőanyag-maradvány és a sok szemét, hulladék maradt a helyén. A KÖJÁL, úgy látszik, még nem vette észre. Panaszttevőnk szólt a kerületi IKV-nak, de ott azt mondták: csak a tetőfedő munka elvégzése tartozik rájuk, a szemét nem. Ez a 2. sz. építőipari vállalat feladata. De ki figyelmezteti őket? A Ludas, íme, telefonhívásra házhoz ment. Talán a Ludas eme jelzésére (újra) házhoz megy az építőipari vállalat is, hogy eltüntesse végre az ősszel ott hagyott hulladékot.

(f. i.)

SZABAD A VÁSÁR?

A Fény utcai piacon hatalmas táblán négy nyelven szól a hivatalos felirat, hogy ott élelmiszeren kívül mást árusítani tilos. Aki ez ellen vét, áruját elkobozzák, és megbüntetik.

Közvetlenül a tiltó szöveg alatt, és annak környékén, több nyelven árusítanak mindenfélét, kivéve élelmiszert.

És nemcsak a turisták, hanem a hazai élelmesek.

A nem messze levő Alkalmi Áruház számos portékája talál itt gazdára — némi felárral. Sőt láttam már azt is, hogy egy hiszékeny néni 60 forintért vásárolta meg azt a frottír törülközőt, amelyik minden RÖLTEX kirakatában látható — 49 forintért. Igaz, itt nem magyarul, hanem jelbeszéddel adta el a dörzsölt pesti.

No, és az sem valószínű, hogy a ronggyá olvasott pengős regényt a turisták importálják, és adják tovább kettőszázért.

Ezt is láttam, és még sok mindent, csak még azt nem, hogy valakitől elkobozták volna az áruját.

Természetesen lehet, hogy volt már erre precedens, csak én nem tudok róla. Sajnos — úgy látszik — a piaci élelmesek sem.

S. L.

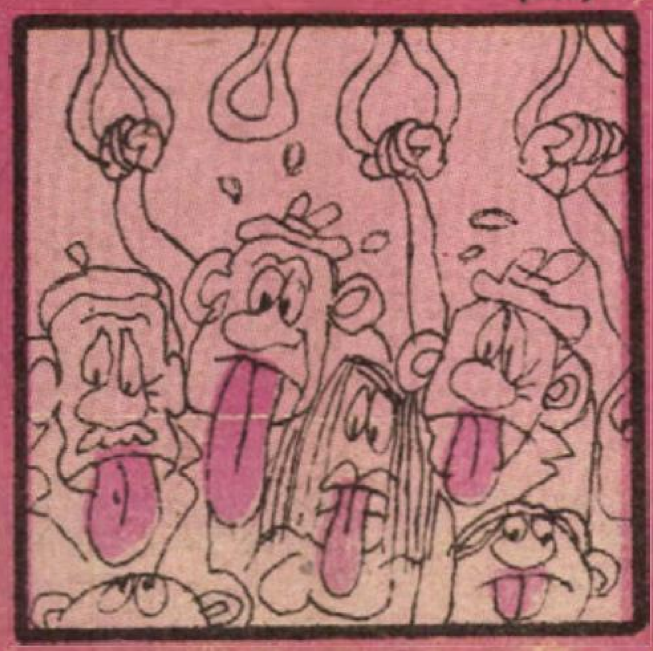
LEVEGŐT A BUSZON

Meleget hozott a május, de ez csak a kezdet: lesz még nagyobb meleg is. A régi típusú autóbuszokban már május első hetében elviselhetetlen volt a meleg. A tolóablakocskát sokszor résnyire sem lehet kinyitni — hacsak nem a Muhammad Ali erejével. Ezek az ablakocskák még évekkel ezelőtt beragadtak, szaknyelven szólva: megmerevedtek.

Marad a tetőrés kinyitása. Ez kánikulában csak a közvetlenül alatta ülőnek vagy állónak ad némi enyhet. Ha ki lehet nyitni a tetőt. Gyakran megtörténik, hogy hiába erőlködik az utas.

Idejében szólunk, hogy az igazi kánikula előtt hozzák rendbe az ablakokat, addig is, amíg a BKV régi autóbuszait lassan-lassan kicserélik az okosan tervezett ablakú, újabb típusú járművekre.

(sti)

NYUGDÍJASOK KÉRÉSEI

1.

Amilyen örömmel értesültünk az évi négyszeri félárú utazási kedvezményről, olyan lehangoltan vettük tudomásul, hogy az a házastársat nem illeti meg. Az egy és alacsony nyugdíjból élő házastársak nehéz helyzetét pedig több intézmény és vállalat méltányolta már. A BKV kedvezményes nyugdíjasbérletét például férje jogán a feleség is megkapja, a FŐMO olcsó mozijegyet ad mindkét házastársnak. A szakszervezeti tagokat megillető évi egyszeri félárú utazás a házastársat is megilleti. Sajnáljuk, hogy a MÁV ilyen szűkkeblű. Az új kedvezmény ugyanis azt jelenti, hogy — például — csak a nyugdíjas apa látogathatja meg távol élő gyermekeit, rokonait kedvezményes vonatjeggyel, ha felesége (az anya) nem nyugdíjas, ő teljes árú jeggyel csatlakozhat csupán — ha futja rá. Tulajdonképpen jószerint csak nyugdíjasok nem-nyugdíjas feleségeiről van szó: nem lehet ezeknek létszáma olyan nagy, hogy ha a kedvezményt rájuk is kiterjesztik, az komoly anyagi megterhelést okozna a MÁV-nak. Kérjük az Államvasutak igazgatóságát, vegye ezt fontolóra.

Pályi Béla
ny. tanár
Bp. VII., Garay u. 24.

2

A Mixtura szörp receptre 1,20 Ft + az üveg ára. de most recept nélkül adják, 9 Ft-ba + az üveg árába kerül. Légcsőhurutos időszakban, 3—4 üveg fogyasztásánál ez komolyan megterheli a kisnyugdíjasokat. Nem lehetne ezen változtatni?

Heller Sándor
1121 Bp., Karthauzi u. 28.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

1

Tízszeres kapcsolás

Levélváltás a tízszeres kapcsolásról (Ludas, 15. sz.) című cikkük nyomán vizsgálatot rendeltem el a bejelentett távolsági beszélgetés késedelmes kapcsolása és az összes körülmény felderítésére.

A cikk pontosan közölte a szabályzat előírásait, de az kiegészítést igényel. A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság „szabálytalanul", de indokoltan, még 1975-ben felhívta a kórházak figyelmét arra, hogy távolsági beszélgetéseik bejelentésénél tegyék hozzá a „kórház" szót és ők igyekeznek lehetőség szerint elsőbbséget biztosítani az ilyen hívásoknak. Ezen túlmenően, ha a hívó — a cikk esetében a főorvos — úgy ítéli meg, hogy a beszélgetés életmentő lehet, lehetőség van beszélgetési igényét „segélykérő" beszélgetésként bejelenteni. Ezzel a jelzéssel a Posta minden más beszélgetési fajtát megelőzve, azonnal és díjtalanul kapcsol. A kérdés tehát megnyugtatóan szabályozott. A Posta jelen esetben mégis hibázott, mert a hívószám nem jelentkezésének okát nem körültekintő pontossággal vizsgálta meg. Ezért az érdekeltek felelősségrevonása megtörtént.

Tóth Illés
Postavezérigazgatóság,
a vezérigazgató első helyettese

2

Jelzőlámpa

Gyalogos és gépkocsivezető (Ludas, 11. sz.) címmel, a Levelesládánkból rovatban, Kiss Beáta olvasó jelzőlámpát kért a Bécsi út—Szépvölgyi út—Lajos utca csomópontón. A jelzőlámpa építését megkezdtük, előreláthatóan az év második negyedében üzembehelyezzük.

Derzsi András
Bp. Főv. Tanács VB
Közlekedési Főigazgatóság

— Hogy tetszik az új kerthelyiségünk? — kérdi a főpincér az egyik távozni készülő törzsvendégtől.

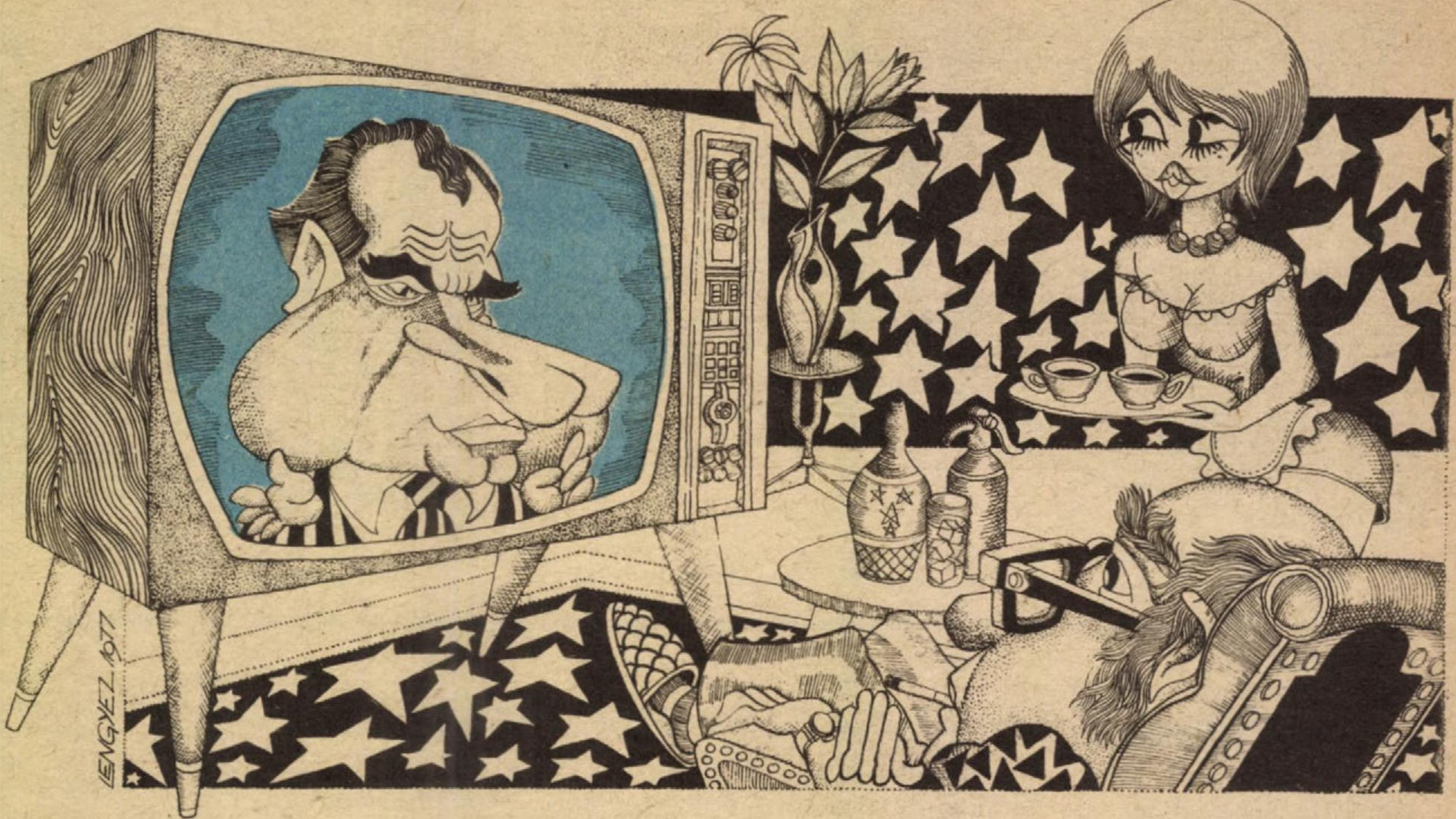
— Nagyszerű — mondja a vendég elismerően. — Olyan hangos a zene, hogy egy árva szót sem értettem abból, amit a feleségem mondott...

●○●○●

A vegetáriánusok vacsoráján, az étvágygerjesztő málnaszörp után, a háziasszony kéri a vendégeket:

— Kérem, üljünk asztalhoz, mielőtt a vacsora elhervad...

NIXON-MŰSOR AZ AMERIKAI TELEVÍZIÓBAN

– Mi az, megint valami régi gengszterfilmet adnak?

A CSODAKÚT

Azért utaztam S.-be, hogy személyesen is megismerjem Tóth Ilus nénit, a híres látóasszonyt. Ebben a műfajban sokan dolgoznak, van közöttük halottlátó, jövőlátó, de Ilus néni tudománya mindegyiket felülmúlja. Ő ugyanis lényeglátó...

Egyszer a szomszédasszonya átszaladt hozzá:

— Most kaptam ezt a papírt a tanácstól. Olvasd már el, lelkem Ilus, mert én nem igazodok el rajta: „4711-es sorszámú adóívén 6-os tétel alatt gépjárműilleték címszónál 180 forintot szaporodásba hoztam."

— Mivel a Gyuri fiatoknak motorbiciklit vettetek, ezentúl 180 forinttal több lesz az adótok — fejtette meg az írást Ilus néni.

Híre terjedt, hogy Tóth Ilus minden hivatalos papírt megért és meg is tud magyarázni. Jöttek is hozzá az emberek, hetedhét falun túlról is, hozták a sok nehezen érthető idézést, végzést, felszólítást, határozatot, utasítást. Ilus néni egyetlen mondatba tömörítve mindnek meg tudta mondani a lényegét.

Később már bonyolultabb ügyekkel, évek óta húzódó perekkel, panaszokkal, vitákkal is megkeresték a csodálatos képességű asszonyt. Ilus néni csak belepislantott a vaskos aktacsomókba, máris látta, hol a lényeg, mit kell tenni. Az ő segítségével sikerült orvosolni sok olyan panaszt, amelyről a leghíresebb pesti panaszirodák és ügyvédi munkaközösségek is lemondtak már.

De nemcsak a lakosság köréből kerültek ki Ilus néni ügyfelei, szolgáltatásait az állami szektor is igénybe vette. Miután kiderült, hogy Ilus néni még a rendeleteken is el tud igazodni, egymásnak adták a kilincset nála a tanácselnökök, főkönyvelők, vállalati jogtanácsosok...

És azt is beszélik, hogy Ipper Pál is gyakori vendége a falunak. Ha valami nagyon bonyolult dolog történik a világpolitikában, Ipper kocsija rögtön feltűnik az Ilus

néni utcájában. Állítólag azért tudja aztán este olyan jól kommentálni az eseményeket a televízióban... Külföldi rendszámú autók is gyakran parkolnak a ház körül. A múlt héten egy hatalmas amerikai kocsi járt az utcában, a szomszédok esküsznek rá, hogy Waldheim ült benne...

Amikor végre szembekerültem a híres lényeglátó asszonnyal, rögtön nekiszögeztem a kérdést:

— Minek köszönheti csodatévő képességét?

— Hát a jelenésnek

— Szóval látomása volt. És ki jelent meg Ilus néni előtt? Valamelyik híres csodatévő szent?

— Nem, kérem, hanem a Faluvégi Lajos... Nyári délután volt, álmosító hőség, üldögéltem a tornácon, bóbiskoltam is egy kicsit...

Akkor láttam meg a pénzügyminiszter urat, ott lebegett az udvaron, afölött az ókút fölött, szomorúan nézett rám a két kedves szemivel, kifordította a zsebeit, előbb az egyiket, azután a másikat, csuromüres volt mind a kettő... Ennyi volt az egész, aztán amilyen gyorsan jött a kép, ugyanúgy el is tűnt... De nekem elég volt ahhoz, hogy megértsem a lényeget: az ország zsebiből nem telik nekünk utakra, kutakra, új iskolára. Magunknak kell cselekednünk, ha nem akarunk örökösen sárban járni...

— És akkor bekövetkezett a realista csoda: összefogás, közadakozás, társadalmi munka! — mondtam fellelkesülve.

Ilus néni legyintett.

— Uram, egy kilométernyi út másfél millióba kerül, ha nem kettőbe. Az építkezés méregdrága, meg szakértelmet kíván. Saját magunk nehezen birkóznánk meg ilyen terhekkel.

— Miből épültek mégis az utak, a járdák, az új iskola és óvoda? Miből tellett vízvezetékre, higanygőzös lámpákra, művelődési házra?

— Én az ügyfeleimtől nem fogadok el pénzt... Csak kihozom őket ide az udvarra és megmutatom nekik ezt az ókutat. Efölött lebegett a pénzügyminiszter úr, tetszik tudni... Régi, kiszáradt kút ez, a káváját már lebontottuk, s egy nagy kővel befedtük a nyílását. Én lehengergettem a követ a kút szájáról, hadd tudjanak belenézni a vendégek. Amikor aztán látják, hogy tele van dobálva papírpénzzel, ők is dobnak hozzá valamit. Ki százat, ki ötszázat... Mondom: ki százat, ki ötszázat...!

Elértettem a célzást, bedobtam egy adyt én is a kútba.

— Hétfőnként megjelenik a tanács pénzügyi állandó bizottsága — folytatta Ilus néni —, kihalásszák a heti bevételt, s ebből finanszírozzák a falu fejlesztési költségeit.

A látóasszony szívélyesen a kiskapuhoz kísért, s búcsúzóul még annyit mondott:

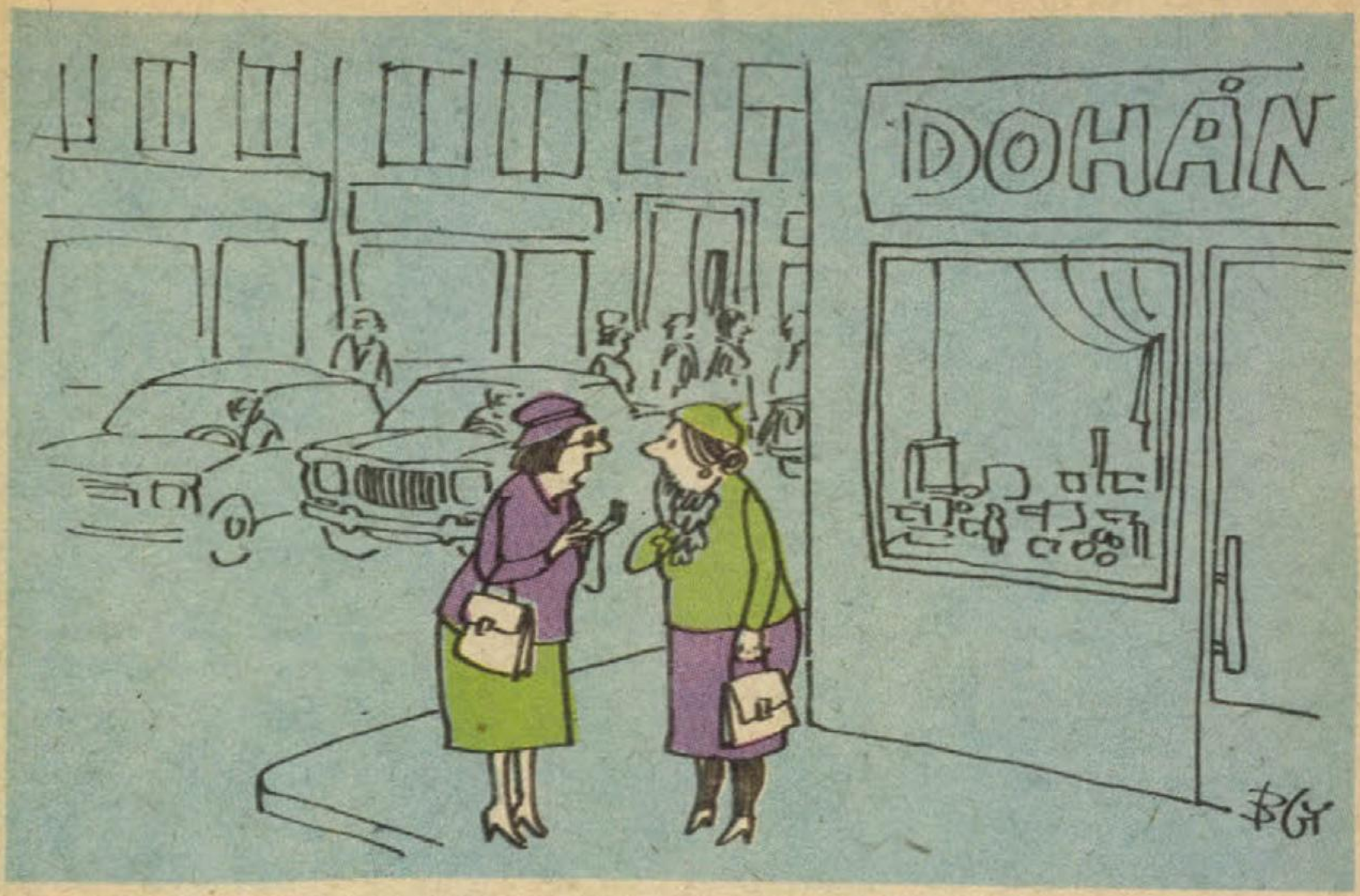
— Hitem szerint mindenütt kell lennie egy csodakútnak. Csak le kell hengergetni róla a követ...

Radványi Barna

ZSÚFOLTAK A VETŐMAGBOLTOK

– Megbolondult, szomszéd?
– Dehogy, csak a vízinövényekért nem kell sorbanállni.

– Ja, azt is hallottam, hogy felparcellázatlan földdarabot találtak az országban!

Levélváltás AZ ÖSSZEFÉRHETETLENSÉGRŐL

Tisztelt Szerkesztő úr!

A mi gyárunkban egy házaspár keseríti meg a dolgozók túlnyomó többségének éveit, napjait. Mindketten vezető beosztásban vannak, munkaterületük szervesen összefügg egymással. Az egyiküket ért legkisebb megjegyzést a másik torolja meg és fordítva. Mivel a bérgazdálkodás is hozzájuk tartozik, az őket informáló személyeket bőségesen jutalmazzák és alapbérük is magasabb a másokénál. Bár a munkatörvénykönyv nem tiltja házaspárok azonos munkahelyen történő alkalmazását, a jelen esetben azonban ez bomlasztó tényező és az összefonódás táptalaja. Kérdés: mennyire egyeztethető ez össze a munkahelyi demokráciával és a munkamorállal?

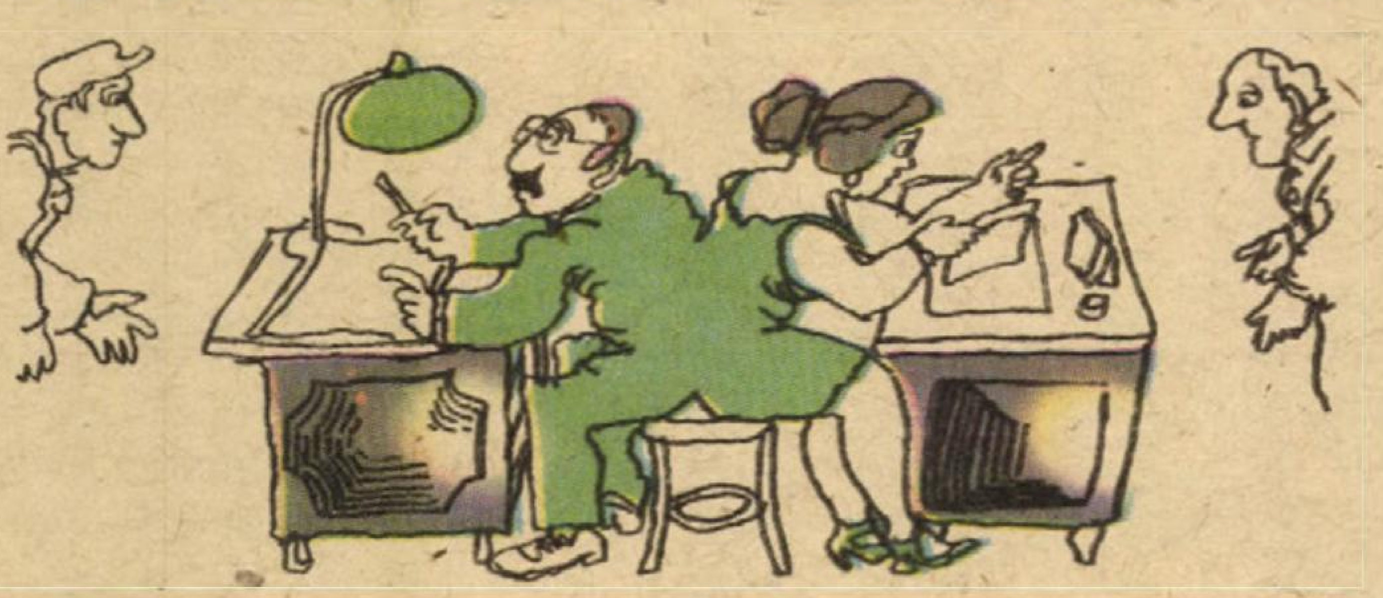
Tisztelt Olvasónk!

Meghökkentő levele azt a szólásmondást juttatta eszembe: „Még ha nem is igaz, jól van kitalálva." De mindjárt az is eszembe jutott, hogy ha nem igaz, akkor miért írta volna Ön meg keserű hangú levelét?

Valóban igaz, hogy a családtagok (hozzátartozók) egy munkahelyen való foglalkoztatása *általában nem tilos,* de hogy most meg egy közmondással éljek: „Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja." Vagyis nem tilos, de nyilván zörgött a haraszt és a családtagoknak egyazon munkahelyen való foglalkoztatását egyes rendelkezésekkel mégiscsak szabályozni kellett. Ez azt jelenti, hogy az élet számos területén (szövetkezeti törvény, tanácstörvény stb.) jogszabály mondja ki az összeférhetetlenség eseteit és az alkalmazási tilalmakat. Ezzel az ügy jogi részét, úgy gondolom, nyugodt lelkiismerettel lezárhatom. De ha nincs jogvédelem, akkor mi van? — kérdezheti bárki is.

Minthogy ez a tilalom nem általános, a vállalatvezető, igazgató, azaz a főnök etikai kötelessége annak a vizsgálata és megállapítása, hogy fennforog-e összeférhetetlenség. Paragrafus nélkül is köteleznek az erkölcsi normák, de erről sokan megfeledkeznek.

Az Ön vállalatánál a helyzetével visszaélő házaspárnak a dolgozókra káros tevékenységéért *elsősorban* a házaspár felettese a felelős. Nem kell ahhoz tételes törvény vagy jogszabály, hogy erkölcsi és magatartásbeli tényezőket figyelembe véve a házastársak egyikét a vállalattól valahová elkommendálja. Erre csak azt ne tessék mondani, hogy a főnök a házaspár egyik vagy másik tagjának a testvére, esetleg az apukája, mert akkor minden érthetővé válik. Ha ugyanis a főnök nincs benn a családban, vagy akár bent is van: a házastársi kettős „összedolgozását" nem lett volna szabad engedélyeznie.

Ha két *elsősorban* felelős lehetne, akkor Önre és a többi beosztottra osztanám ezt az egyáltalán nem hízelgő rangot. Önök, a beosztottak, látják és a saját bőrükön érzik ugyanis, hogy az összedolgozó házaspár „bomlasztó tényező és az összefonódást táplálja." Gyermeteg lélekkel arra gondolok, hogy vajon mi lenne, ha a házaspár önkényes ténykedését bejelentené az ő közvetlen főnökének, vagy a vállalat felügyeleti szervének, esetleg a szakszervezetnek? Vagy mondjuk feltárná a házaspár erkölcsileg meg nem engedhető tevékenységét: a hírhordó „jó fiúk" külön jutalmazását, a bérrel való manipulációjukat, a kivételezéseket? Még csak rágondolni is rossz arra, hogy önöknél a beosztottak soha sincsenek biztonságban: az úgynevezett informátorok miatt senki sem tudhatja, hogy mikor lehet szidni a szóban forgó házaspárt.

Megtisztelő leveléből ítélve azt gyanítom: Ön eléggé tájékozott arról, hogy ez az eset semmiképpen sem egyeztethető össze sem a munkahelyi demokráciával, sem a munkamorállal. És miután ebben Ön bizonyára bizonyos, engedje meg, hogy javasoljam: az itt röviden kifejtett véleményemet tegye le — akár titokban is — egy-egy példányban a házaspár mindegyikének íróasztalára. Ez szolid módszer, volt, amikor bevált.

Úgy vélem, ennyi is elég lesz és egyelőre nem kell a vállalat felettes hatóságához fordulnia. Erre ráér akkor, hogyha a házastársak nem ismernének magukra.

Mert persze, ha három *elsősorban* felelős lehetne, akkor idesorolnám, ezt a hatalmával visszaélő jeles házaspárt is.

Földes György

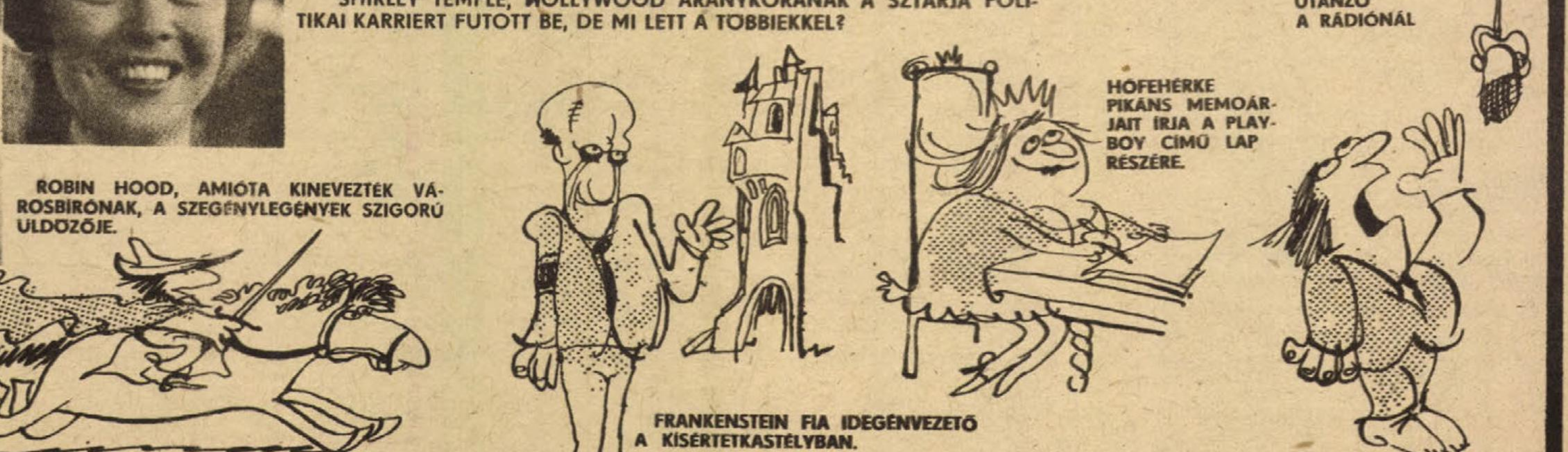
Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

MI LETT VELÜK?

SHIRLEY TEMPLE, HOLLYWOOD ARANYKORÁNAK A SZTÁRJA POLITIKAI KARRIERT FUTOTT BE, DE MI LETT A TÖBBIEKKEL?

Állatkereskedésben a vásárló megkérdezi:

— Szóval ön azt mondja, hogy ez a papagáj sokat tud beszélni?

— Kezeskedem érte. Előző tulajdonosa, egy hölgy, azért adta el, mert nem hagyta őt szóhoz jutni...

*

A háziasszony mondja a bejárónőnek:

— Ha elhagy bennünket, Mariskám, akkor ki jöz a férjemre?

— Legyen nyugodt, asszonyom, ő is jön velem!

ERDEI SÁNDOR FESTŐMŰVÉSZT, LAPUNK KARIKATURISTÁJA, HATVANADIK SZÜLETÉSNAPJÁN A MUNKA ÉRDEMREND EZÜST FOKOZATÁVAL TÜNTETTÉK KI.

SZÍVBŐL GRATULÁLUNK ÉS TOVÁBBI SIKEREKET KÍVÁNUNK AZ ÜNNEPELTNEK!

A SPORTÉLET HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Mondja, bátyám, miért piszmognak itt évek óta ezzel a tatarozással?
– Kevés az alpinista.

– Ezt ismerjük, mindjárt felugrik és gólt lő.

– Azonnal add vissza! Ez nem sportszerű magatartás.

VALLOMÁS

Tisztelt bíróság! — mondta Z. ünnepélyesen —, ha akkor nem veszem meg 22 600 forintért azt a szerkezetet, akkor most nem állnék itt. A szerkezet már a harmadik napon felmondta a szolgálatot, úgy hogy át kellett járnom a szomszédhoz, aki még 3000 forintért vette a sajátját, huszonöt évvel ezelőtt — és akkor is használtan. Az ócskapiacon.

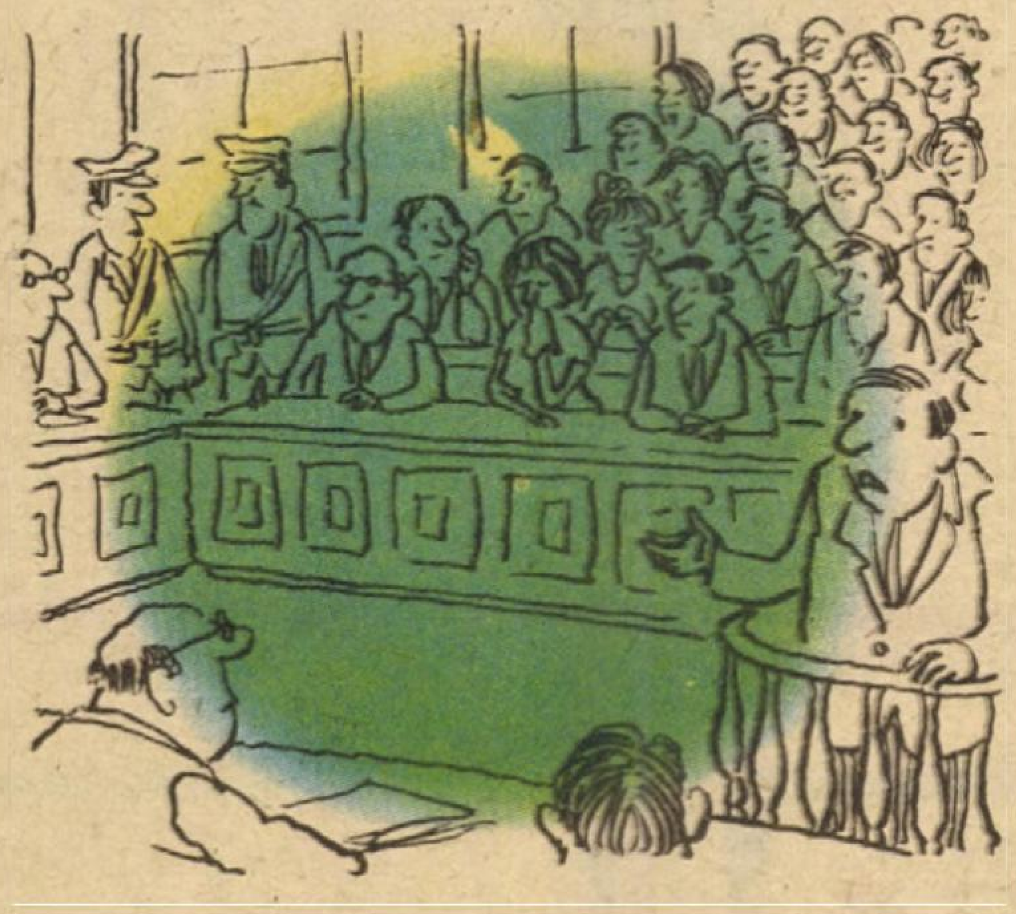
A műszerész elmagyarázta nekem, hogy ez az új gép nagyon érzékeny, lelke is van, legyek vele nagyon óvatos és kíméletes. A szomszédom viszont elmesélte, hogy a gépe egyszer leesett a harmadik emeletről — a felesége kivágta az ablakon —, de a szerkezetnek semmi baja nem történt. „Ötven forintomba került az egész" — mondta a szomszéd — „egy rendőr ugyanis megbüntetett szemetelésért."

Három hét múlva ismét ki kellett hívnom egy szerelőt, aki elmagyarázta nekem, milyen komplikált ez a szerkezet és minél komplikáltabb egy gép, annál több a hibaforrás. Amikor a magyar fogóvillát kicserélte egy japánra és a japán szűrőfejet kicserélte egy svéd szűrőfejre, a szerkezet ismét működött. Végre! Amikor a szakember elment, a szomszédom kiröhögött, ő ugyanis a fogóvilla helyett egy vécélehúzót, a szűrőfej helyett pedig egy teaszűrőt tett a saját gépébe és a szerkezet kifogástalanul működik, pedig a gyerekei vizet is öntöttek bele, hogy legyen hol úszkálniuk az aranyhalaknak.

Tisztelt bíróság! Én nyugodt ember vagyok. Vagy legalábbis voltam, de amikor a szerkezet hatodszor is elromlott, teljesen kikészültem idegileg. El is mentem az idegorvoshoz, aki alaposan kikérdezett. Amikor elmondtam neki, hogyan jártam a 22 600 forintos szerkezetemmel, elcsodálkozott: tizenöt éve van ilyen gépe, 12 000 forintért, de még soha nem volt vele semmi baj. Ekkor kiabálni és ordítozni kezdtem, de néhány hetes kezelés után rendbe jöttem.

A szerelő hatodszorra is rendbe hozta a gépemet — kicserélt néhány alkatrészt —, de a szerkezet csak egy hónapig működött. Pontosabban fogalmazva, lehet, hogy egy hónapig működött, de én egyszer sem mertem benyomni az indítógombot, nem akartam felizgatni magam. Csak akkor izgattam fel magam, amikor a szomszédom elárulta, hogy az ő szerkezete az időt is mutatja és a marhahús pillanatok alatt megfő benne.

Amikor hetedszer is megjelent nálam a műszerész, elárulta, hogy pechem volt: a rossz szériából vásároltam. A gyár sorozatban készíti ezeket a szerkezeteket — nagy sikerük van a bel- és külföldi piacokon —, de volt egy rossz sorozatuk. Körülbelül 2—3000 darabot gyártottak le selejtesen. Évi átlaguk viszont 750 000 darab, tehát az arány tulajdonképpen nem rossz. Nekem pechem volt, hogy épp egy ilyent vettem, de azért örülnöm kellene annak, hogy a többi szerkezet viszont kiváló minőségű. Az isten tudja miért, de nem tudtam örülni.

A vásárláshoz tehát nem csak pénz kell, hanem szerencse is. És nekem — úgy látszik — nincs szerencsém. De miért kell szerencse a vásárláshoz? Miért? Miért?!

A szomszédomat nem akartam bántani, nem akartam megverni, de iszonyatos dühbe jöttem, amikor elmondta nekem: a Műszaki Múzeum nagy pénzért megvásárolta a szerkezetét. Annyi pénzt kapott érte, hogy két újat is vehet belőle. A legújabb típusokat.

Ez volt az a pillanat, amikor már nem bírtam tovább...

Tisztelt bíróság, a büntetés kiszabásánál vegye figyelembe büntetlen előéletemet és az előbb elmondottakat.

Köszönöm.

Mikes György

IDŐJÁRÁS

A meteorológiai szaktanfolyam oktatója sötéten nézett az előtte álló tanulóra.

— Szó sem lehet róla. Ezt a jelentést nem írom alá. Túlságosan borúlátó. Lássuk csak: *„Erősen felhős idő várható, ismétlődő esőkkel. Az élénk nyugati szél viharos erejűvé fokozódik. A hőmérséklet tovább csökken.* Tömény pesszimizmus, én ezt így nem továbbíthatom a főközpontba. Hovatovább az a vélemény alakul ki rólunk, hogy a mi körzetünkben mindig rossz idő van. Itt sohasem szakadozik fel a felhőzet, nem süt ki a nap, nem mérséklődik a szél. És ez elsősorban az ön hibája, mert ön csak az időjárás negatív oldalát veszi észre, a pozitív jelenségekre oda sem figyel. Ha így folytatja, nem viszi sokra ebben a szakmában.

— Én mindig a legjobb tudásom szerint jártam el... — védekezett a gyakornok.

— Az nem elég. Ön megrögzött borúlátó, holott odafenn derűlátó jelentéseket várnak tőlünk. Vegyük az első mondatát. *„Erősen felhős idő várható, ismétlődő esőkkel.”* Ehelyett én azt ajánlanám, hogy a felhőzet fokozatosan felszakadozik, már csak futó záporokra lehet számítani.

— De hiszen most is zuhog az eső!

— Húzza be a sötétítő függönyt és gyújtsa fel a villanyt. Így mindjárt jobb. Nézzük a következő mondatot. *„Az élénk nyugati szél viharos erejűvé fokozódik.”*

— Tetszik hallani, hogy süvít? Majd elviszi a házat...

— Kapcsolja be a rádiót. Úgy. Szóval én azt írnám, hogy mérsékelt, változó irányú szél. Ez a *„nyugati”* jelző teljesen felesleges, félreértésekre adhat alkalmat. Menjünk tovább. *„A hőmérséklet tovább csökken.*

— Tetszik látni, meleg pulóvert vettem a zakó alá, mégis vacog a fogam a hidegtől...

— Gyújtson be az olajkályhába, és folytassuk. Mondjuk így: a hőmérséklet az évszaknak megfelelően alakul. Tessék, olvassa fel az egészet.

— A felhőzet fokozatosan felszakadozik, már csak futó záporokra lehet számítani. Mérsékelt, változó irányú szél. A hőmérséklet az évszaknak megfelelően alakul.

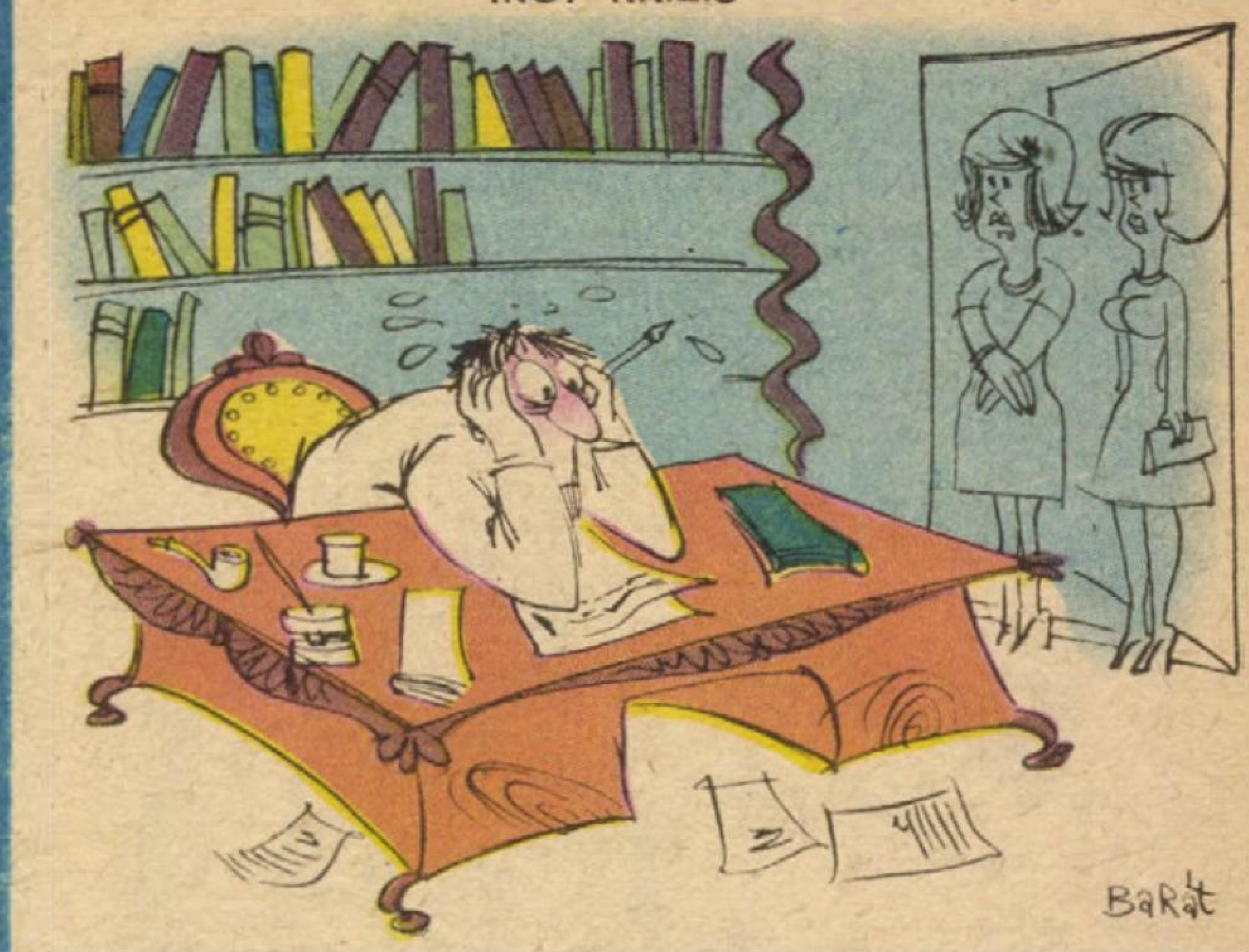
— Így már sokkal jobb. De még nem az igazi. Még mindig érződik rajta az ön borúlátó szemlélete. Kezdjük elölről. Miért ne írhatnánk azt, hogy derült, száraz idő várható, több órás napsütéssel? A változó irányú légmozgás pedig fokozatosan szélcsenddé mérséklődik. A dél felől beáramló légtömegek hatására tovább emelkedik a hőmérséklet, s meghaladja az évszaknak megfelelő átlagot. Látja, fiatal barátom, így készül az elfogadható időjárásjelentés. Ezt habozás nélkül aláírhatom és továbbíthatom a főközpontnak. Most pedig kapcsolja ki a fűtést, a rádiót, húzza el a sötétítő függönyt és oltsa le a villanyt.

— Brrr! — szólalt meg a gyakornok. — Szakad az eső, mintha dézsából öntenék. Gyökerestül csavarja ki a fákat a szél. Az emberek dideregnek...

— Sajnálom magát, fiatalember, így nem viszi semmire — mondta a főnök. — Javíthatatlanul borúlátó.

Bőcz Sándor

ÍRÓI KRÍZIS

– Szegénykém, már a visszaemlékezései sem jutnak az eszébe...

PÁTERNOSZTER

TAVASZI CSODA

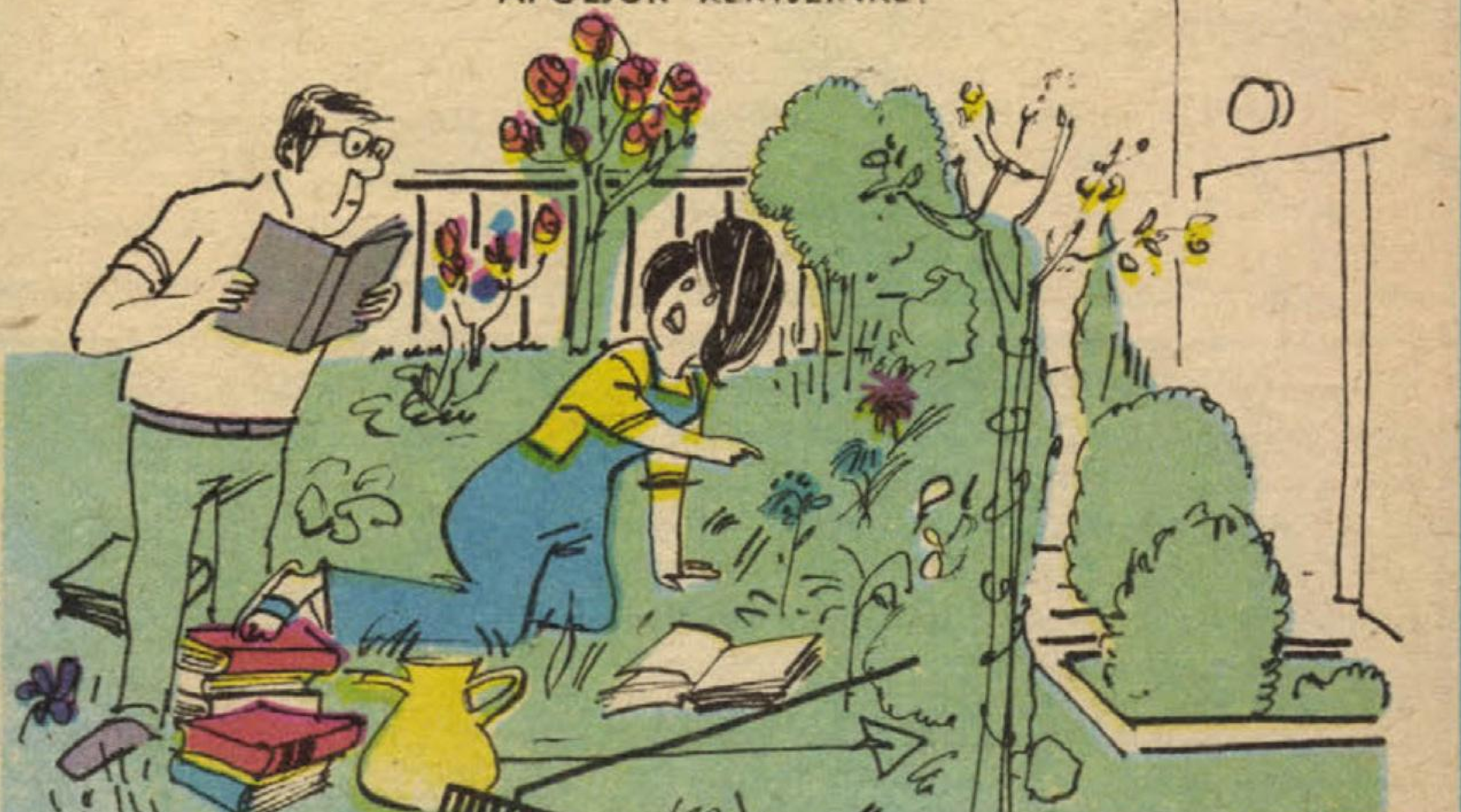

JÓL SZITUÁLT PÁCIENS

– Ezt a bőre alatt találtam.

ÁPOLJUK KERTJEINKET

– Jenő, ez szegfű vagy sajtóhiba?

GÁZOLÁS

– Azért nem veszem fel, mert hallottam, hogy a sérültet ilyenkor nem szabad megmozdítani.

SZAKADÉK

Hollandia

Te hol nyaralsz az idén, Lipánkai? — kérdeztem, csak hogy kérdezzek valamit.

— Ki fogsz röhögni — sunnyogott. — Egy öreg szélmalomban.

Hoppá! Egyből talpra ugrott bennem egy csúnya, sárgaképű emberke, és legott cefetül irigyelni kezdtem Lipánkait.

— Kérlek szépen — folytatta —, két éve jártam arra és a szó szoros értelmében beleszerettem. Tudod, már ahogy ott állt, térdig a tulipánok között...

Úristen, Hollandia. Zuiderzee és Jan Van Eyck. Spinoza és Cruyff.

— A faszerkezet már teljesen megfeketedett az időtől — mondta Lipánkai Kristóf. — Éjszakánként halkan nyöszörög az egész, mintha rég elszállt fuvalmakra emlékezne. A kis erdőből napnyugta után mentás illatok áradnak. Beljebb van egy fatelep, bokáig járhatsz a finom fűrészporban. Délután mindig elmegyek a kis templomba, az igazgató úr orgonál. Tudod, én a klasszikus muzsikát nem csípem és nem is harapom, de ez valahogy olyan, mintha mindig lett volna és örökké tartana. A templom is érdekes, van ott egy csomó fafigura. Vaskos angyalok, horgas szentek, az ördög se érti.

— Piet Halstraaten! — ordítottam. — A kor szántóvetőit faragta szentekké. Aszott földmíveseket, tenyeres-talpas fejőlányokat. Azt tartották: ha a holland parasztlány egyszer végigsétál a mezőn, kész a gyalogút. Ezért aztán kalodába is zárták szegény szobrászt, Huygens főterén. Aki férfi arra járt, mind a szájába nyomta a csibukját egy szippantásra.

— Van a faluban egy tejüzem is, tiszta, mint a fütty. A sajtmesterük egészen különös figura. Fehér gyapjúsapkát visel és a legfurcsább történeteket meséli.

— Az üvegemberkéről, mi? *„Üvegemberke, kincsek őre — Itt élsz magadban sokszáz éve — Nagy erdő mélyén reád leltem, — Mert vasárnap délben születtem".*

— Mi történt? — nézett rám maflán Lipánkai.

— Egy kis folklór. Ezzel a versikével csalogathatod elő az üvegemberkét. Ott él az erdőben és nem nagyobb egy fél kesztyűnél. De vigyázz, mert ha felmérgesíted, hirtelen izzani kezd és összeéget.

— Jó, majd vigyázok — mondta Lipánkai. — Tudod, az a legérdekesebb, amikor estefelé hazahajtják a gulyát. A szürkületben meg nem mondanád: egy tehén bőgött-e vagy a gőzkomp dudált-e a folyón?

— Folyó is van?

— Persze. A srácok naphosszat fociznak lenn a fövenyen.

— Világos. A foci egész nagy szám most arrafelé. *„Met de handjes klap, klap, klap — Met de voetjes stap, stap, stap."*

— Mi tetszik?

— Ez egy facipős tánc, Lipánkai — mondtam didaktikusan. — Holland szurkolók járták München utcáin. A világbajnoki döntő után. Az elvesztett világbajnoki döntő után. Érted, mit jelent ez, Lipánkai? Hogy a hollandok kedves emberek, és én fenemód irigyellek téged a nyaralásodért.

— Hát lehet is — mondta. — Mert esténként tarokkozni fogunk a tiszteletes úrral, meg a patikusékkal.

— Ez már valami, Lipánkai — tisztelegtem. — Sosem gondoltam volna, hogy képes vagy holland nyelven tarokkozni.

— Dehogyis vagyok én képes holland nyelven tarokkozni. Honnét veszed ezt a marhaságot?

— Értem, németül fogsz tarokkozni.

— Menj már, hogyan tarokkoznék én németül?

— Csak nem azt akarod mondani, hogy a tiszteletes úr fog magyarul tarokkozni?

— Nem értelek. Miért ne tarokkozna a tiszteletes úr magyarul?

— Úristen, melyik holland lelkész tudhat magyarul tarokkozni? Hol nyaralsz te egyáltalán? Vlardingenben? Hoogeveenben?

— Fészkes fenét — mondta Lipánkai Kristóf. — Dunavásárhelyen.

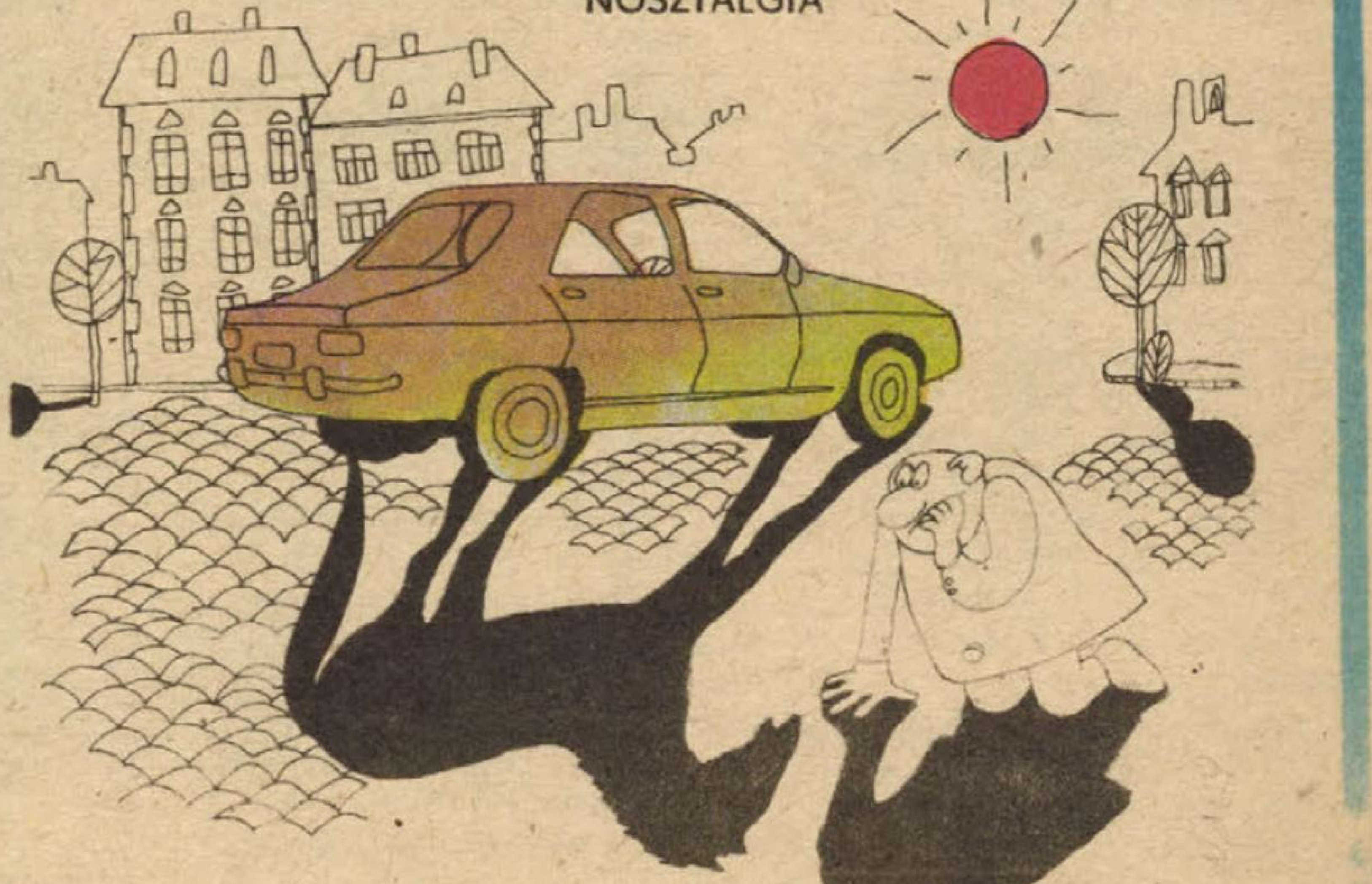
Peterdi Pál

TAVASZ AZ ERDŐBEN

– Jóég! Ha ő a vasorrú bába, milyen lehet a Juliska?

NOSZTALGIA

TITKOS ÁRUBÖRZE

– Kis hatóerejű atombomba, fejlett országnak, egymillió először . . .

Mit érzett?

Mit érzett akkor, amikor a gólt rúgta? Mit érzett, amikor ötöse lett a lottón? Mit érzett, amikor megtudta, hogy négyesikrei születtek?

Rajongok ezekért a „mit érzett?-kérdésekért. A riporterek mindig erről faggatják az embereket, akikkel valami nagy dolog történt. Csupa szellemes, eredeti kérdés. És persze, ugyanannyi eredeti válasz.

Csak az a baj, nem tudjuk, mit éreztek az igazi nagy személyiségek, amikor igazi nagy események történtek velük. Mert akkor még nem léteztek a mit-éreztek-riporterek.

Vagy mégis?

Interjú Bonaparte Napóleonnal

Riporter: Felség! Mit érzett, amikor elvesztette a waterlooi csatát?

Napóleon: Ö-ö-ö . . . csak azt szeretném mondani, hogy alaposan meglepett a dolog. Először el se akartam hinni, de azután belenyugodtam, hogy bizony, ez a csata el van veszve. Elba szigetén sokat gondolkoztam, hogyan nyerhetném meg a majdani waterlooi csatát. De aztán minden másképp fordult.

Riporter: És mit érzett, amikor Szent Ilonára száműzték?

Napóleon: Hát nem voltam elragadtatva. De aztán azt mondtam magamnak: kinek mi van megírva a sors könyvében, meg: amit főztél Bonaparte, edd is meg, és: sosem volt úgy, hogy valahogy ne lett volna . . .

Riporter: Felség! Hálásan köszönjük az értékes gondolatokat.

Interjú Leonardo da Vinci festőművésszel

Riporter: Mester, szeretnék feltenni egy kérdést: mit érzett, amikor elkészült a Mona Lisával?

Leonardo: Azt, hogy egészen jót sikerült pingálnom. Persze, akkor még nem gondoltam, hogy ez egy remekmű. Erre csak később jöttem rá. De hiszen tudja, hogy van az ember az ilyesmivel . . .

Riporter: És mit érzett később?

Leonardo: Hogy éhes vagyok. Falnak támasztottam a képet, és felmentem a gazdasszonyomhoz ebédelni. Spaghetti bologneset főzött, meghintve reszelt parmezánnal, hozzá apróra vágott saláta, sok olajjal és póréhagymával.

Riporter: És mit érzett, amikor a póréhagymát ette?

Leonardo: Volt egy kis szaga, de amúgy egészen ízletes volt.

Riporter: Gondolta volna, hogy ez a kép majdan a Louvre dísze lesz?

Leonardo: Én csak azt gondoltam, majd az utókor dönt.

Riporter (az Utókorhoz): Mit tetszett érezni, amikor dönteni tetszett?

Utókor: Hogy ennek a derék Leonardónak a Louvre-ban van a helye.

Riporter: Én pedig azt érzem, hogy ez egy nagyon tanulságos beszélgetés volt.

Interjú George Stephensonnal, a gőzmozdony feltalálójával

Riporter: Mr. Stephenson! Engedjen meg egy szokatlan kérdést. Mit érzett abban a pillanatban? . . .

Stephenson: Amikor feltaláltam a gőzmozdonyt? Furcsa volt. Ott állt a gőzmozdony, csak pöfögött, csak pöfögött, és én arra gondoltam: vajon ez a gőzmozdony most fel van találva vagy nincs feltalálva? Tudja, ez volt az első eset az életemben, hogy egy gőzmozdonyt feltaláltam, és mondhatom, nagyon szokatlan érzés volt.

Riporter: És mit érzett, ha arra gondolt, hogy ön új korszakot nyitott meg az emberiség történetében?

Stephenson: Nézze, azt gondoltam, hogy valakinek csak meg kell nyitni ezt az új korszakot. Örökké nem maradhat zárva. Hát miért ne legyek éppen én?

Riporter: És mit érzett, amikor a saját maga feltalálta gőzmozdony egyszer csak elindult a saját maga kerekein, és csak ment, és csak ment? Gondolom, csodálatos érzés lehetett?

Stephenson: Csodálatos.

Riporter: És felemelő?

Stephenson: Felemelő.

Riporter: Netán magasztos is?

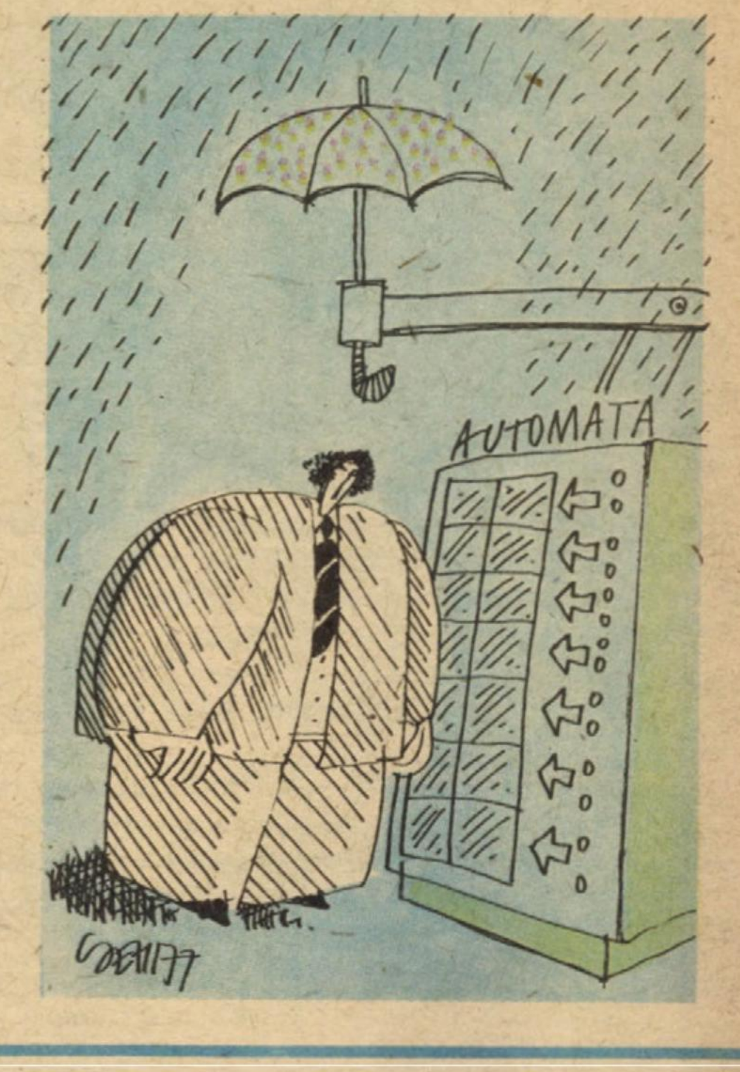
Stephenson: Netán is meg magasztos is.

Riporter: És mit érzett most, hogy ilyen nagy nyilvánosság előtt faggattam?

Stephenson: Hogy talán mégse kellett volna feltalálnom . . .

Novobáczky Sándor

ÚJÍTÁS

Bankett

Hajas professzor villájával megkocogtatta a poharat. A teremben, mint azelőtt az előadáson, csend lett. Régi mozdulattal végigsimította kopasz fejét és méltóságteljesen megszólalt:

— Kedves fiaim, azért gyűltünk itt össze, hogy megünnepeljük a napot, amikor kezetekbe kaptátok a tanári diplomát. Öt éve ennek, bizony, kerek öt éve, hogy az emberi értelem és lélek gondozásának nemes feladatát a valóságban gyakorolhatjátok . . . Pénzes, maga mit röhög?

A hosszú asztal legvégén, a boroskancsók közül, egy köpcös, elegánsan öltözött fiatalember próbált felemelkedni:

— Nem röhögök, professzor úr, csak gúnykacagok.

— És ha szabad tudnom, mit gúnykacag?

— Hát, csak azt, professzor úr, hogy közülünk senki nem ment tanítani.

Hajas professzor megmarkolta nadrágtartójának két szárát, hüvelykujjával kifeszítette, ami nála a harag legnagyobb jele.

— Úgy? Ha szabad kérdeznem, akkor ki fogja átadni a tudás gyümölcsét az új nemzedéknek? Honnan fogják tudni a báránykák, hogy 1066-ban Hastingsnél Harold bal vagy jobb szemét lőtték ki nyílvesszővel, hogy ki volt IV. Henrik unokaöccse? Maga, Pénzes, a legjobb tanulóim egyike volt. Mondja mit csinál egyáltalán?

— Maszek bőrdíszműves vagyok.

Hajas professzor eleresztette a kifeszített nadrágtartót, az nagyot csattant a pocakján.

— Akkor mi a fenének kellett magának diploma?

— Hogy ne mondhassák rám: buta, mint a tök, aztán mégis halálra keresi magát.

— Szégyen! — ordította a professzor, majd néhány mély lélegzetet vett és a bal kezét a szívére szorította.

— Süle, maga vörös diplomával végzett. Maga sem ment tanítani?

Egy vékony, szemüveges fiú állt fel az asztal végén és bátran a professzor szemébe nézett:

— Nem, professzor úr, nem mentem. Az egyetem után, ahol, mint tetszik tudni, angol—francia—spanyol szakon végeztem, még megtanultam dánul, norvégül és felföldi skótul. Jelenleg a KIVIMPEX-nél dolgozom. Én kísérem az igazgatót minden külföldi útjára. Most is teljesen véletlenül vagyok itthon, fogkefét kellene szállítanom a Nukunono és a Fakaofo szigetekre. Új-Zéland . . . — tette hozzá csendesen.

— Tudom! — üvöltötte a professzor. — Engem még tanárok tanítottak!

A következő pillanatban lélekszakadva berobbant Gusztáv, akiről senki nem tudott semmit. Közepes tanuló volt mindig.

— Elnézést a késésért, de szülői értekezletről jövök, nem maradhatok sokáig, mert ki kell javítanom az angol dolgozatokat, és fel kell készülnöm a holnapi földrajzórára, meg KISZ-gyűlés is lesz . . .

— Fiam, maga tanít? — kérdezte a professzor.

— Hát miért szereztem tanári diplomát, ha nem ezért? Jaj, az esti tagozatosokkal is van még egy órám. Rohanok! Viszlát.

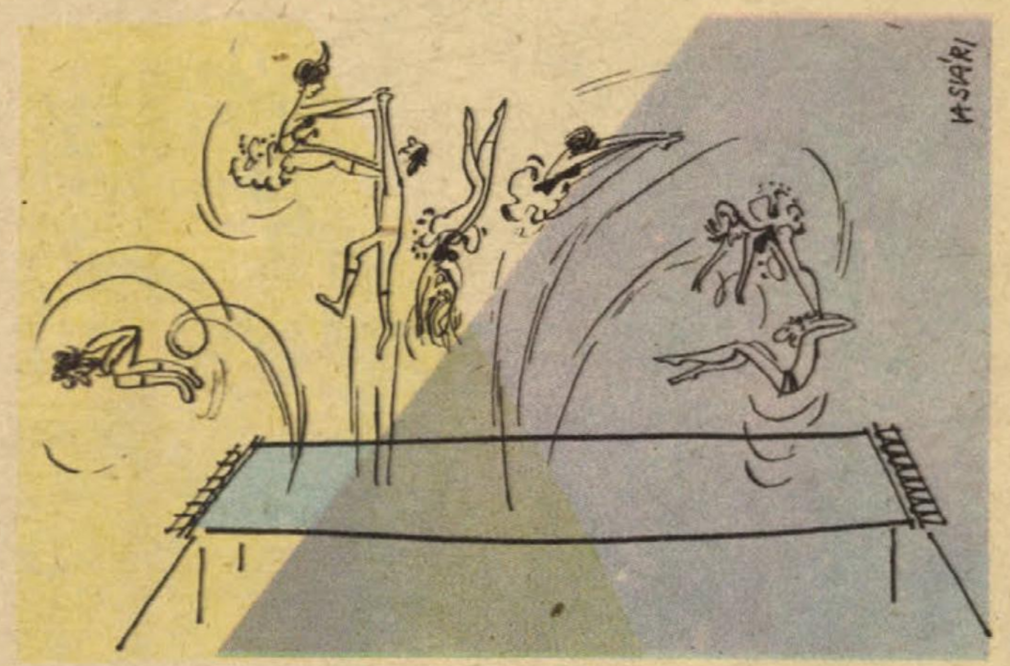
Az asztalnál ülők döbbenten néztek a távozó után.

Barcs Endre

Megkérdeztük rajzolóinkat:

HOL VEZETNÉK BE A RUGALMAS MUNKAIDŐT?

Vasvári Anna:

– A cirkuszi gumiasztalon.

Sajdik Ferenc:

– A katonaságnál. Ráérnének a fiúk csak a hadgyakorlatokra bejárni.

Várnai György:

– A hivatalokban, mert az eszpresszókban talán nem fektetik el az aktákat.

Brenner György:

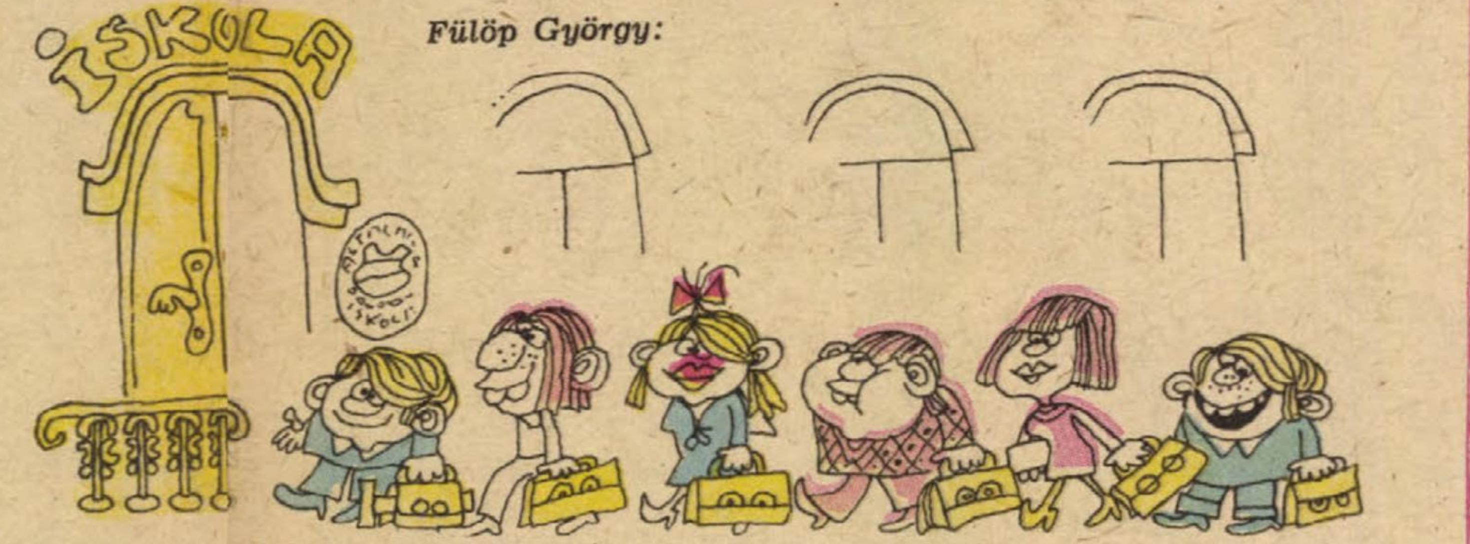
– A MÁV-nál. Végre meg tudnák magyarázni, hogy miért késnek a vonatok.

Szűr-Szabó József:

– Az OTP csak akkor legyen nyitva, amikor nekem pénzre van szükségem.

Fülöp György:

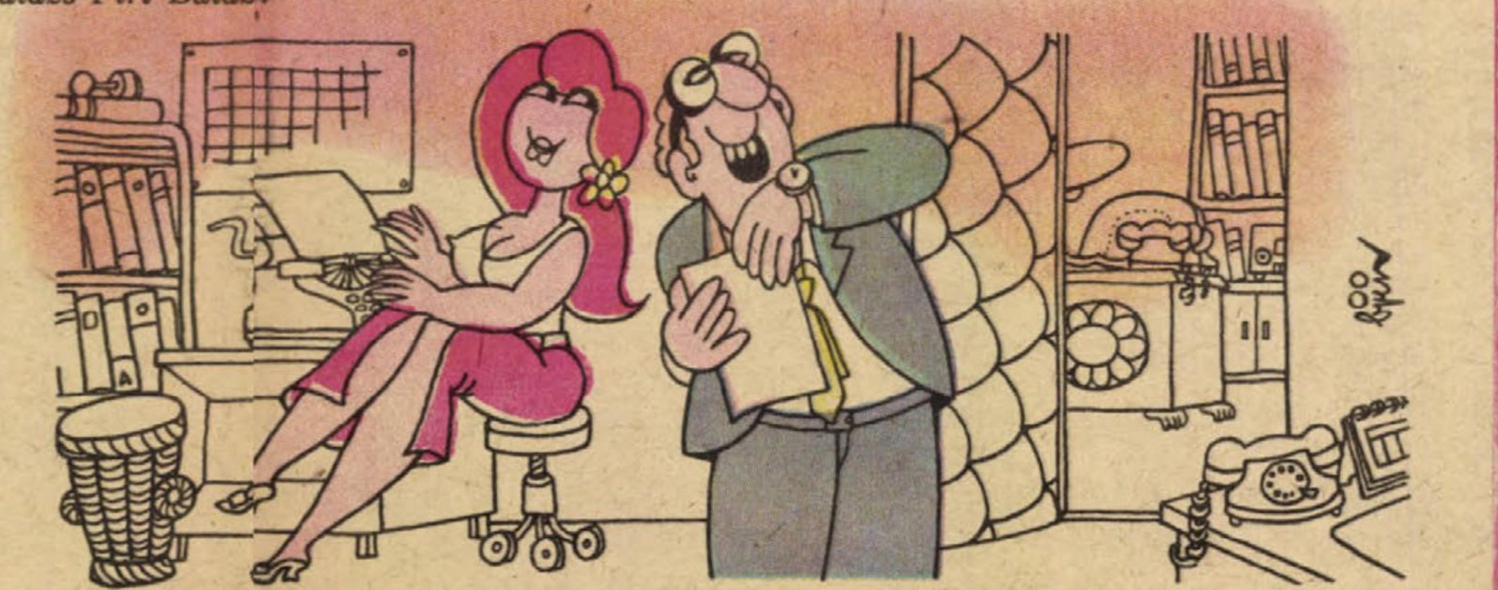
– Az iskolában. A diákoknak csak a feleltetés után legyen kötelező bemenni az órára.

Tót Gyula:

– A színházakban. Ugyanis még egyetlen darab első felvonását sem láttam.

Balázs-Piri Balázs:

– Jöjjön, Lilike, majd otthon folytatjuk . . .

Dallos Jenő:

– Azt már nem kell bevezetni.

Hegedűs István:

– Némelyik belvárosi borpincénél.

Írtam egy tufát!

Tegnap felkerestem a TUdományos-FAntasztikus filmek szerkesztőségét:

— Írtam egy tufát — tértem mindjárt a tárgyra. — Hol vehetem fel érte a pénzt?

— Előbb talán szeretnénk megnézni — felelte nagy önuralommal a szerkesztő —, és ha jó, megvesszük.

— Jó tufa — szögeztem le magabiztosan —, ilyen jó tufát scifiben még nem írtak, garantálom. A Mars-bázisról elindul egy felderítő-űrhajó a Sapilent felé, közben esőt kap, beázik az iránytűje és eltér az útvonalától. Egyszerre csak angyalok veszik körül.

— Angyalok?! — hördült fel a szerkesztő, és megkapaszkodott az íróasztalában.

— Úgy, ahogy mondom — bólintottam. — Négy pufók kis angyal, kettő trombitával, kettő csak úgy.

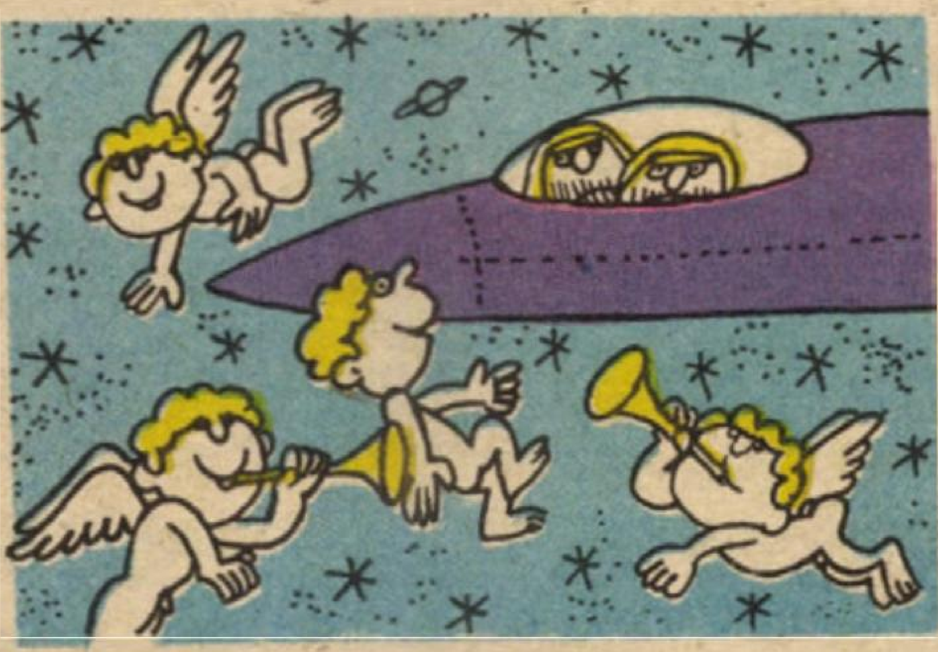
— Maga bolond! — mondta dühösen a tufa-szakember — maga angyalokat képzel az űrbe?

— Pontosan — mosolyogtam rá. — Ez egy utópista film. Miért kell az űrbe mindig rosszindulatú, emberszabású lényeket képzelni. Az én négy angyalkám, figyelje csak az elképesztő ötletemet, nem akarja megsemmisíteni az eltévedt űr-szerkezetet, hanem elvezeti egy díszes kapuhoz az űrhajót, ahol egy barátságos, szakállas ember áll, kulccsal a kezében.

— Menjen a fenébe! — mutatott kifelé ingerülten a szerkesztő. — Maga vagy ugrat engem, vagy elment az esze. Nincsen véletlenül kiírva a kapura, hogy: mennyek országa? És az űrhajós találkozik az úristennel?

— Ne nézzen bolondnak — feleltem most már én is emeltebb hangon. — Az én tufámban egy hatalmas űr-szellem él a kapu mögött, egy áldott, jóságos űr-lény, a nagy Vampetics. Vagy maga szerint nem létezhet az űrben egy nagy Vampetics?

— Nem létezhet! — jelentette ki hisztérikusan a tufa-szakember. — Maga egy primitív agyú idealista, aki angyalokkal akarja benépesíteni a világűrt, meg jóistenkével.

— És ha a nagy Vampetics egy rettenetes erő lenne? — kérdeztem kihívóan. — És az angyalok szárnyas hajtóművel támadnának az űr-szerkezetre? Akkor máris közelebb állnának a tufához? A maga tufaeszével csak pusztító kalandokat képes elképzelni a jövőben? Akkor már el is ment a kedvem attól, hogy elmondjam, kivel találkozik az eltévedt űrpilóta a kapun belül.

— Kivel találkozik? — rándította meg a vállát a szerkesztő.

— Ha éppen tudni akarja, hát a tulajdon elhunyt édesanyjával, özvegy Lórenbaum Jenőnével.

A szerkesztő torkából rekedt hörgés tört fel:

— Anyukával, aki a mennyországba került?!! Takarodjon kifelé!

— Ne olyan hevesen — intettem le. — Özvegy Lórenbaum Jenőné elektromos energia formájában tartózkodik az űrben azóta, hogy a villanyvasalója agyoncsapta. Remélem, ez az elképzelés megnyugtatja önt. Mondhatni: tufailag indokolt körülmények között tartózkodik a jóságos nagy Vampetics területén Lórenbaumné, mint térerősség.

— És mi a történet vége? — kérdezte türelmetlenül a szerkesztő.

— Az angyalok megszárítják az iránytűt, és az űr-szerkezet visszaindul a Marsra. A legrémesebb tufában is minden jóra fordul végül. A nagy Vampeticstől kap az útra egy fehértörpét, hogy világítson neki, édesanyja pedig a saját energiájából kivasalja az űr-felderítő ingét. A következő sorozatom is készen van egyébként.

— Az mi lesz?

— Jancsi bárányfelhőket terel az égen, Iluska a vízöntőben ruhát mos.

A jó idegzetű tufa-szerkesztő ájultan hevert a lábam előtt.

Somogyi Pál

Holdkór

Már hetek óta itt élek az Alfa holdbázison, szomorúan, reménytelenül, kétségbeesetten.

Hogyan kerültem ide? Fogalmam sincs. Ültem a tévé előtt, épp az Alfa holdbázis sci-fi sorozat esedékes heti adagját vetítették, amikor éreztem, hogy az agyamat megtámadja valami sötétség, a következő pillanatban elveszthettem eszméletemet, és csak itt tértem magamhoz.

König parancsnok szerint egy ismeretlen bolygóközi erő szippanthatott föl ide Szemere utcai otthonomból, azzal a céllal, hogy majd észt von ki a szervezetemből. A kis csacsi...

Megvizsgált Helena doktornő is. Pontosabban: rátett a mellemre egy Sony zsebrádiót, abból először megállapította, hogy élek, aztán pedig, hogy kálciumszuperfoszfát került a nyúltagyamba, jól jön majd a mezőgazdasági munkáknál.

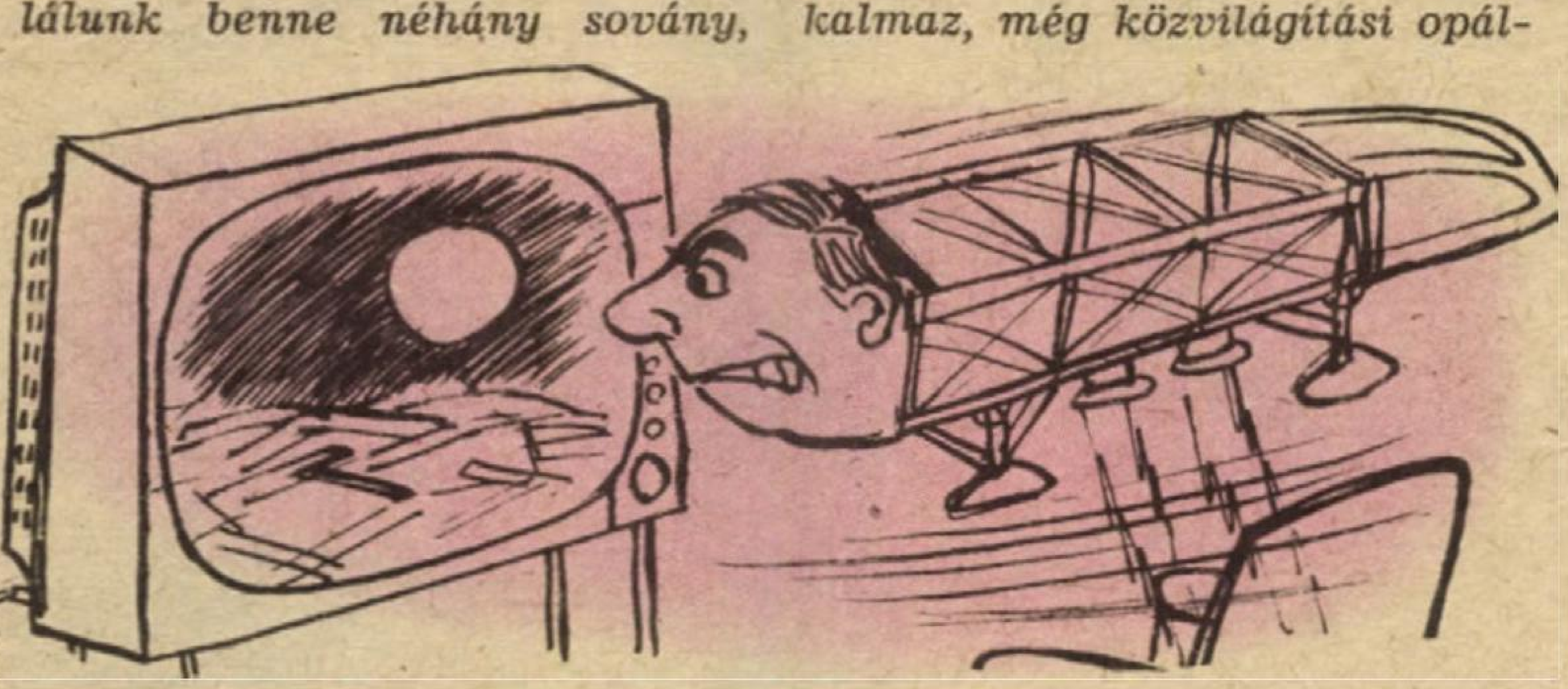
Alaposan kikérdezett Bergman professzor is, az adatokat betáplálta a számítógépbe, kijött, hogy háromszor négy az tökfőzelék, ami valószínűtlen. Tehát a komputer még mindig egy meghatározhatatlan külső energiaközpont befolyása alatt áll, és összevissza beszél. Bizonyíték erre, hogy a folyosón a fénycsövek elkezdtek vibrálni, nem lehet véletlen!

Hogyan telnek napjaink az Alfa holdbázison?

Meglehetősen egyhangúan, majdhogynem unalmasan.

Menetrendszerűen fölbukkan a légkörben egy ismeretlen űrhajó, azt mi meglátogatjuk, találunk benne néhány sovány, sápadt aggastyánt kiállítási üvegketrecekben, életre keltjük őket, barátian elbeszélgetünk, az ő bolygójuk auszra ment, most keresnek egy lakhatót, OTP-hitelre, elbúcsúzunk, ők elsisteregnek, mi maradunk.

Időről időre egy ismeretlen bolygó is jelentkezik, ahol kihaltak az értelmes lények, mert sokat nézték a televíziót, de egy központi komputer továbbra is szuperál, nem járt még le a garanciája. Ez a masina nagyon rosszindulatú, meg akar bennünket semmisíteni vagy legalábbis rabigába hajtani, ennek érdekében mindenféle bűvészmutatványokat alkalmaz, még közvilágítási opálgömböket is elpukkaszt, de König parancsnok a végén ellátja a baját.

És minden marad a régiben.

Persze, nem egészen. Mert közben pusztulgat a bázis apraja, megfagy pár technikus, elpárolog néhány gépírónő, visongva, rémülten kozmál oda egy-két műszerész, de hál' istennek a vezérkarnak, König parancsnoknak, Helena doktornőnek és Bergman professzornak soha nem esik komolyabb baja.

Szóval — megy az élet a maga kozmikus rendjében. Ajtók jelzésre nyitódnak-csukódnak, képernyőkön szaggatott és összefüggő rajzolatok jelennek meg, fények villódznak, szirénák süvöltöznek, egy dugattyú helyettesíti a metrót, kis merklin-mozdonyok szállnak föl és ereszkednek alá űrhajóként, azért elég cikis az egész.

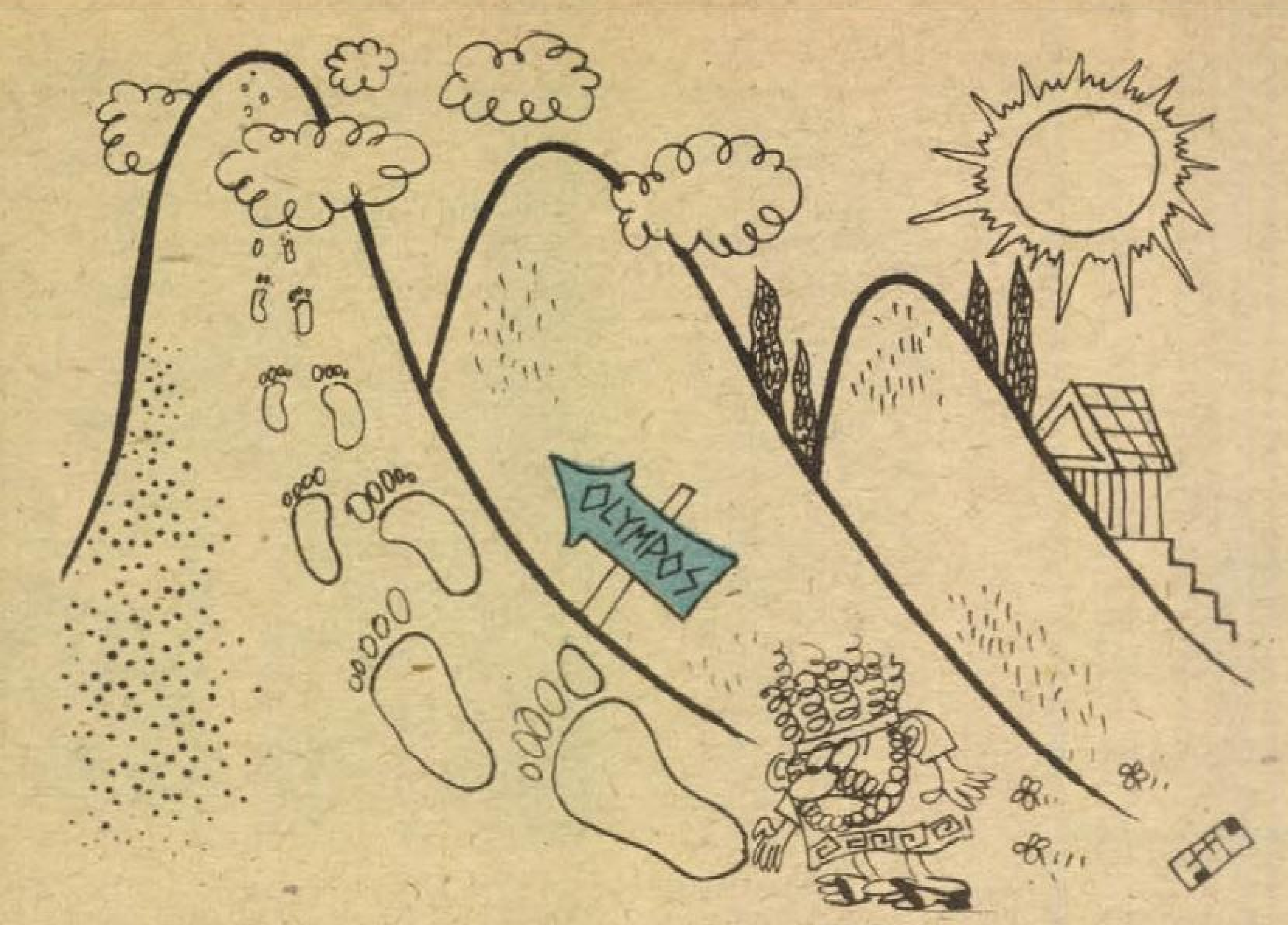
Dehát nem ezek miatt az apróságok miatt vagyok én szomorú és tanácstalan.

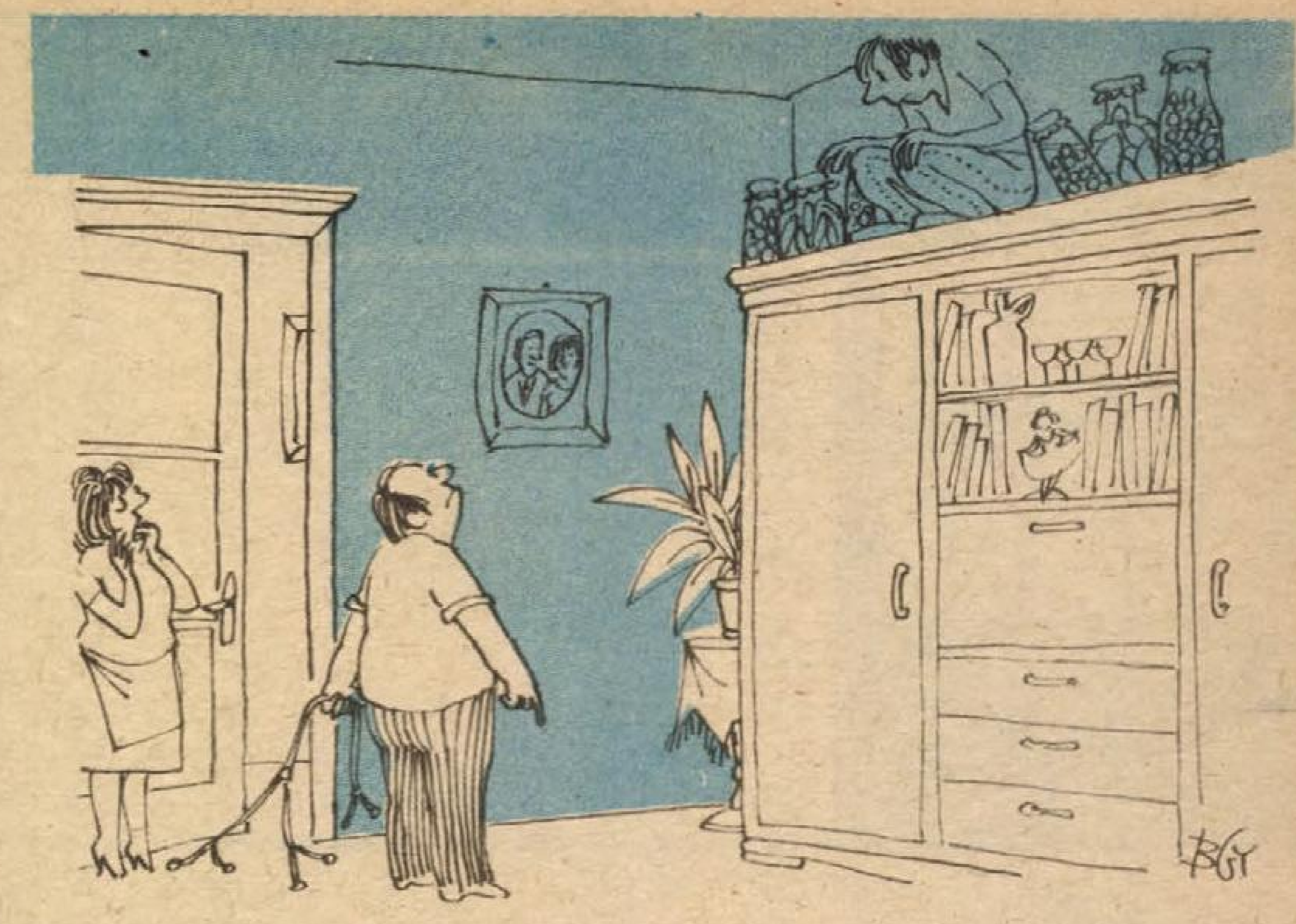
Hanem azért, mert a Rádió- és Televízióújságot is hatalmába keríthette valami ellenséges földöntúli erő! Minden más sorozatnál föl tudta tüntetni, hogy hány részből áll, mi meg komputer nélkül ki tudtuk számítani, hogy mennyi van még hátra.

Az Alfa holdbázisnál ebben valami vagy valaki megakadályozta.

Pedig fel kellett volna készülnöm a befejezésre, hogy nagyobb megrázkódtatás nélkül térhessek vissza a normális életbe.

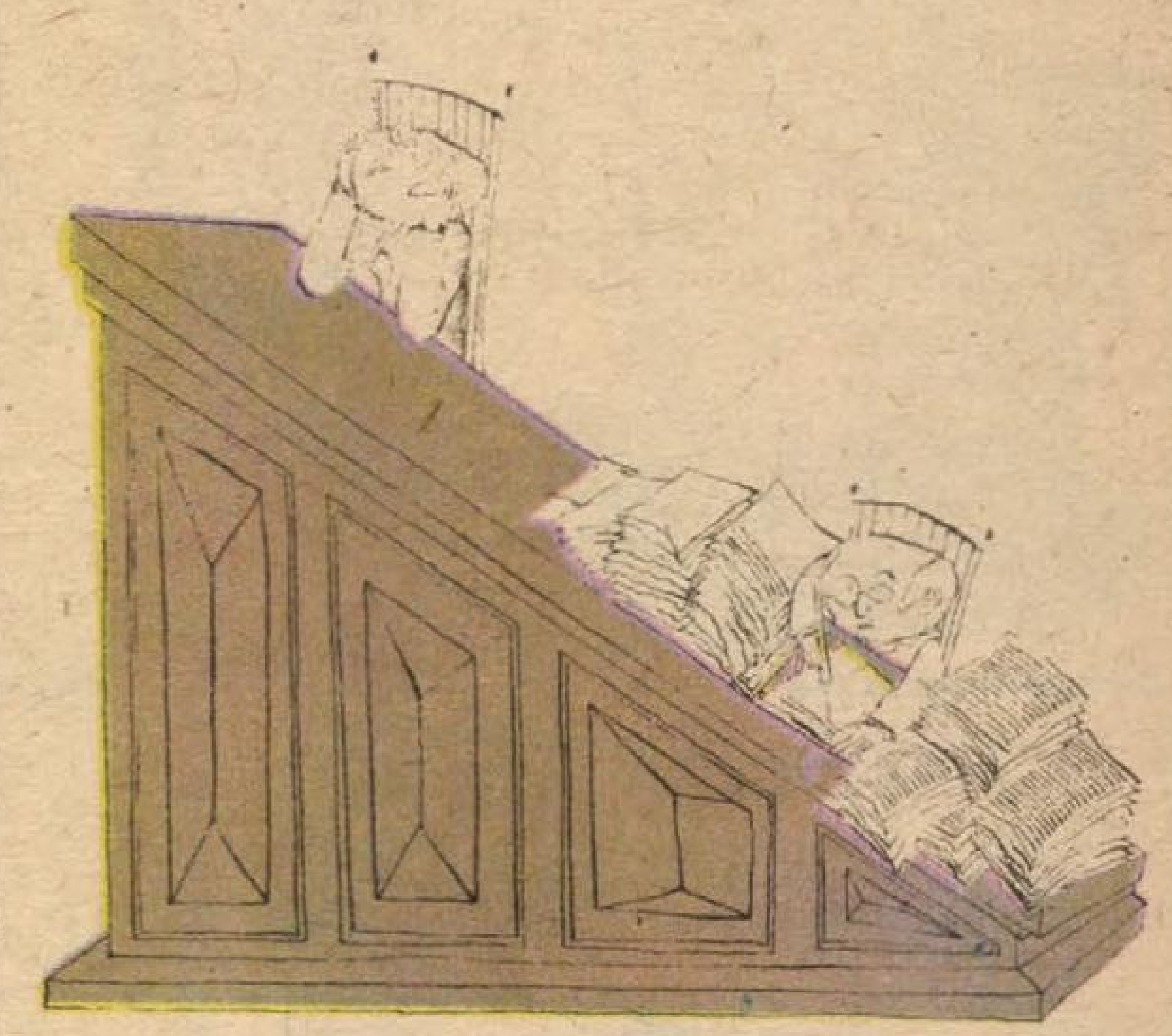
Kürti András

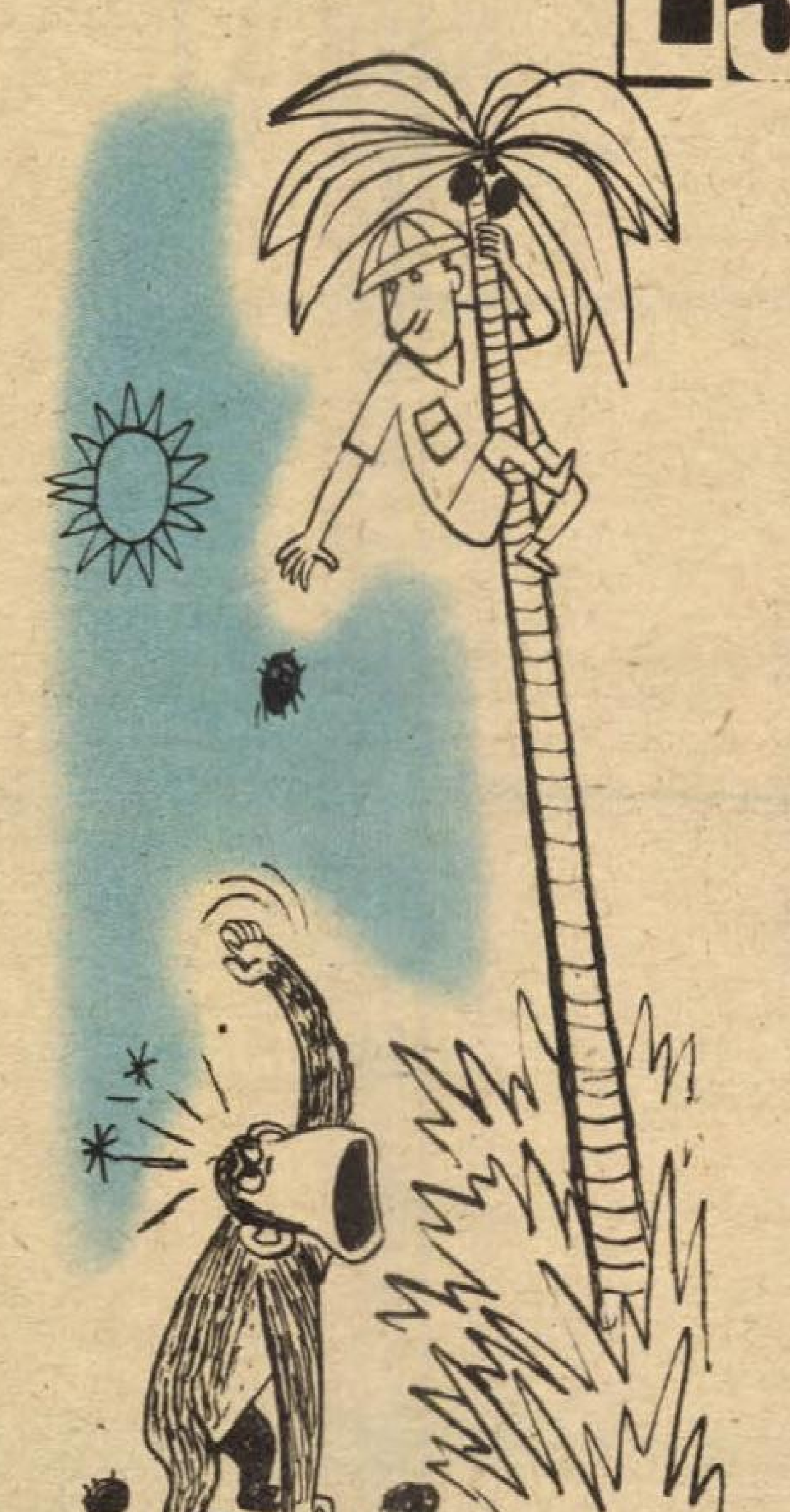
FENT

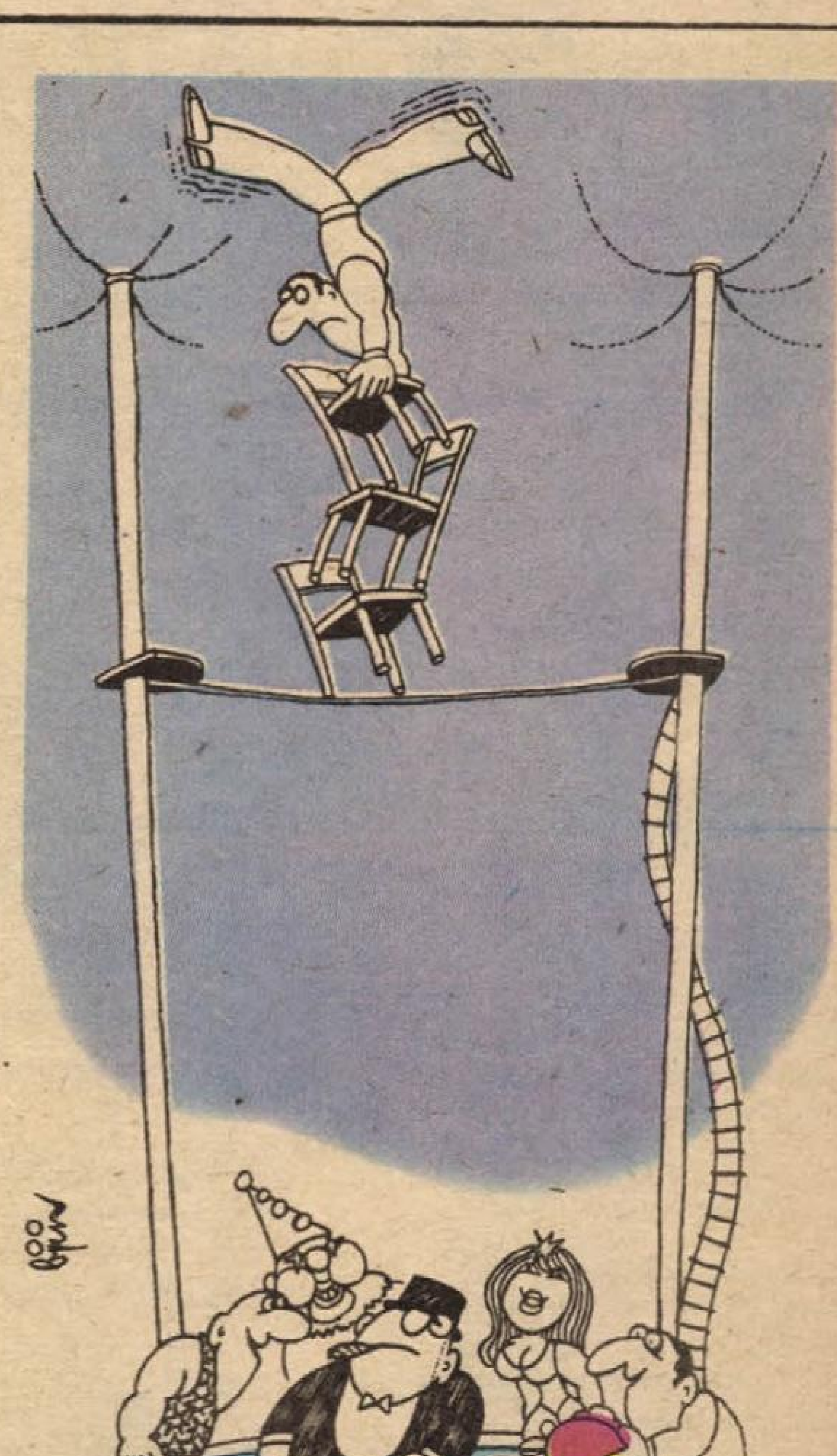

ÉS

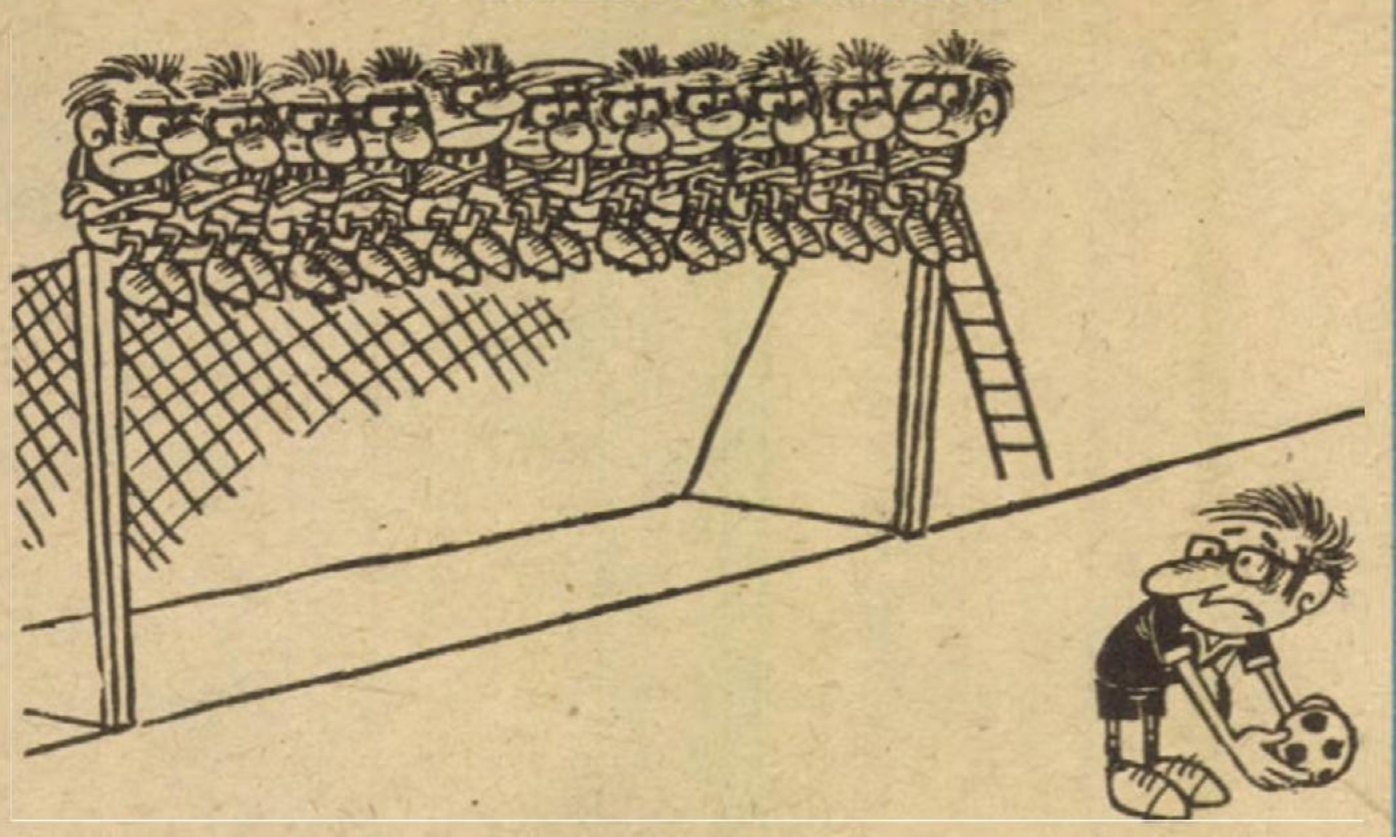

LENT

FÜLÖP,
BRENNER,
SAJDIK,
DALLOS,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

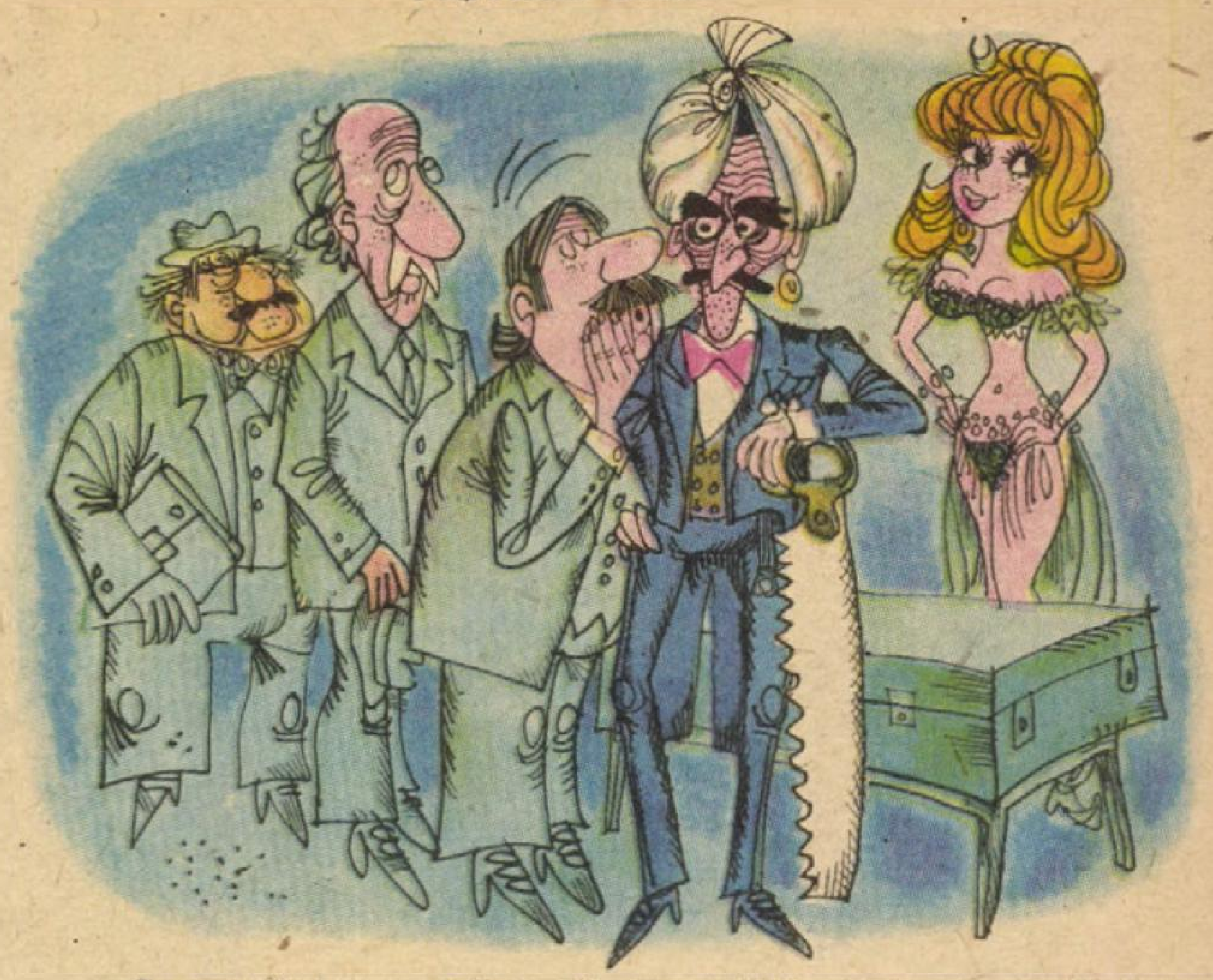
IMPORT HUMOR

KÖVETKEZETES JÁTÉKVEZETŐ

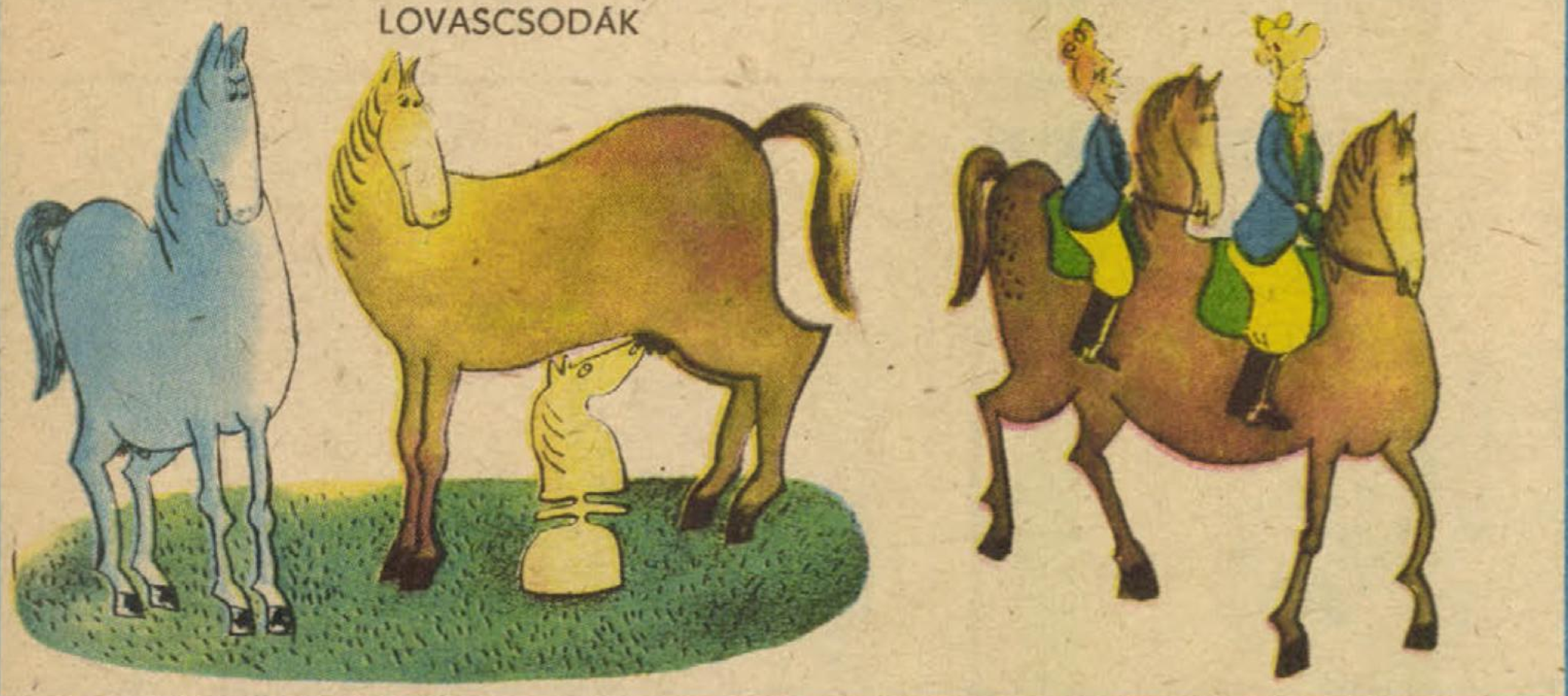
– Tévednek, ha azt hiszik, hogy ez a blőd ülősztrájkjuk megváltoztatja az ítéletemet és visszavonom a büntetőt.

MŰVÉSZI SIKER

– Szeretnénk egy-két kollégát elfűrészelni, nem vállalná el fusiban?

LOVASCSODÁK

– Mondd, drágám, sejtetted volna, hogy a tegnap vásárolt szekrényünkben meztelen férfi van?

KÖTÉLTÁNC

SZILÁNKOK

ÁLLATBARÁT

– Emberhez méltó körülményeket akarok teremteni a teknősbékáimnak!

LEGÉNYLAKÁS

– Van egy diszkrét kis legénylakásom. Hetente kétszer felmegyek oda a feleségemmel.

NYILATKOZAT

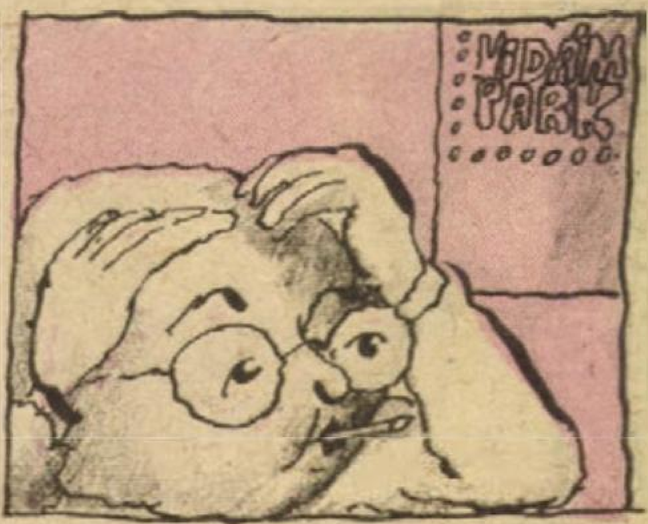
– Most kezdtük el új filmem próbafelvételeit. A főszereplők személye egyelőre bizonytalan. Csak a bukás biztos.

KIKAPCSOLÓDÁS

Megkérdezték a filozófust:

– Mit csinál ön, amikor éppen nem töpreng a lét nagy kérdésein?

– Kimegyek a Vidám Parkba. Imádom a hullámvasutat és az óriáskereket.

ROSSZ MEMÓRIA

Rendkívül rossz a memóriám. A napokban azt is elfelejtettem, hogy már nem vagyok azonos harminc év előtti önmagammal.

FELFEDEZÉS

– Felfedeztem magamnak egy kedves, hangulatos, budai eszpresszót. Remek a kiszolgálás, aranyos ember a főnök. Szívesen járok oda, annál is inkább, mert én vagyok ott a vezető.

ÜNNEPSÉG

– Ma ünnepeljük a harmincadik születésnapomat – mondta a hetvenéves Mariska néni. – Annak idején se időnk, se pénzünk nem volt születésnapot ünnepelni ...

GŐG

– Tolsztoj nekem nem konkurrencia – jelentette ki gőgösen a kezdő író –, én mai tárgyú regényeket írok!

FURCSA

Középkorú, jól öltözött férfi a Damjanich utcában. Újságot vásárol, átveszi a lapot, fizet, majd leejti a pénztárcáját. Udvariasan lehajolok érte:

– Parancsoljon. El tetszett veszíteni.

– Tudok róla.

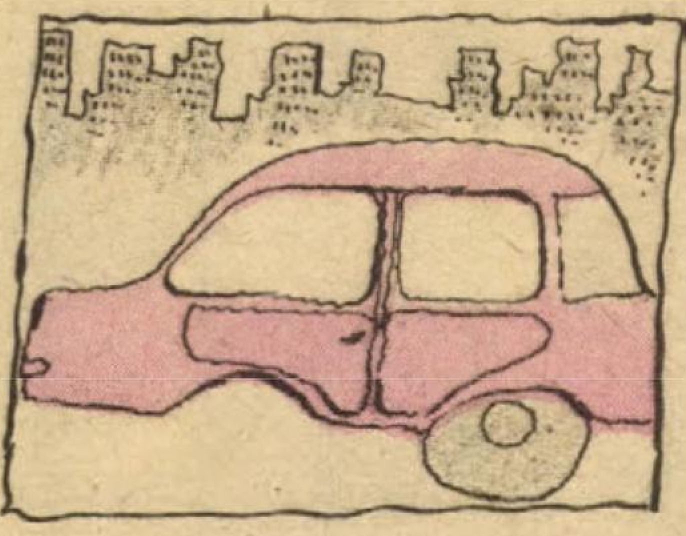
Hűvösen biccent, tovább megy. A kopott pénztárcában egy tavalyi, használt mozijegyet találtam és egy rozsdás biztosítótűt.

PÁRBESZÉD

– Önnek hiányzik az egyik kereke.

– Kikérem magamnak!

– Ne kérje ki, inkább nézze meg a kocsiját. Amíg ön itt kávézott, leszerelték az egyik kerekét.

EBGYŰLÖLET

Írni akartam egy kedves kutyatörténetet, de a bérházunk lakói ezt határozottan megtiltották: kutyát még anekdota formájában sem tűrnek meg a házban.

TURISTAHÁZBAN

Kaphatnék valami üdítő italt?

– Turistaházban üdítő italt? Bor, sör, cseresznye, barackpálinka. Ezzel szolgálhatunk. Ha üdítő italt akar, menjen be valami éjszakai lokálba.

MEGKERESÉS

Keresem azokat az utastársakat, akik 1951. január 8-án délelőtt fél tizenegykor velem utaztak a hatos villamoson. Talán tudnak adni valami felvilágosítást. Ottfelejtettem ugyanis a menyasszonyomat, akivel, úgy érzem, boldog lehettem volna.

ESKÜ

Z. megesküdött, hogy munka közben nem iszik egy kortyot sem. Ígéretét be is tartja, oly módon, hogy inkább egyáltalán nem dolgozik.

Galambos Szilveszter

Bácski György:

JÁMBOR VESÉZÉS

Ajánlás

Az ember kezében
van minden –
ez a tudat
igen gyakori kézmosásra
lelkesítsen.

Fesztivál, ó...

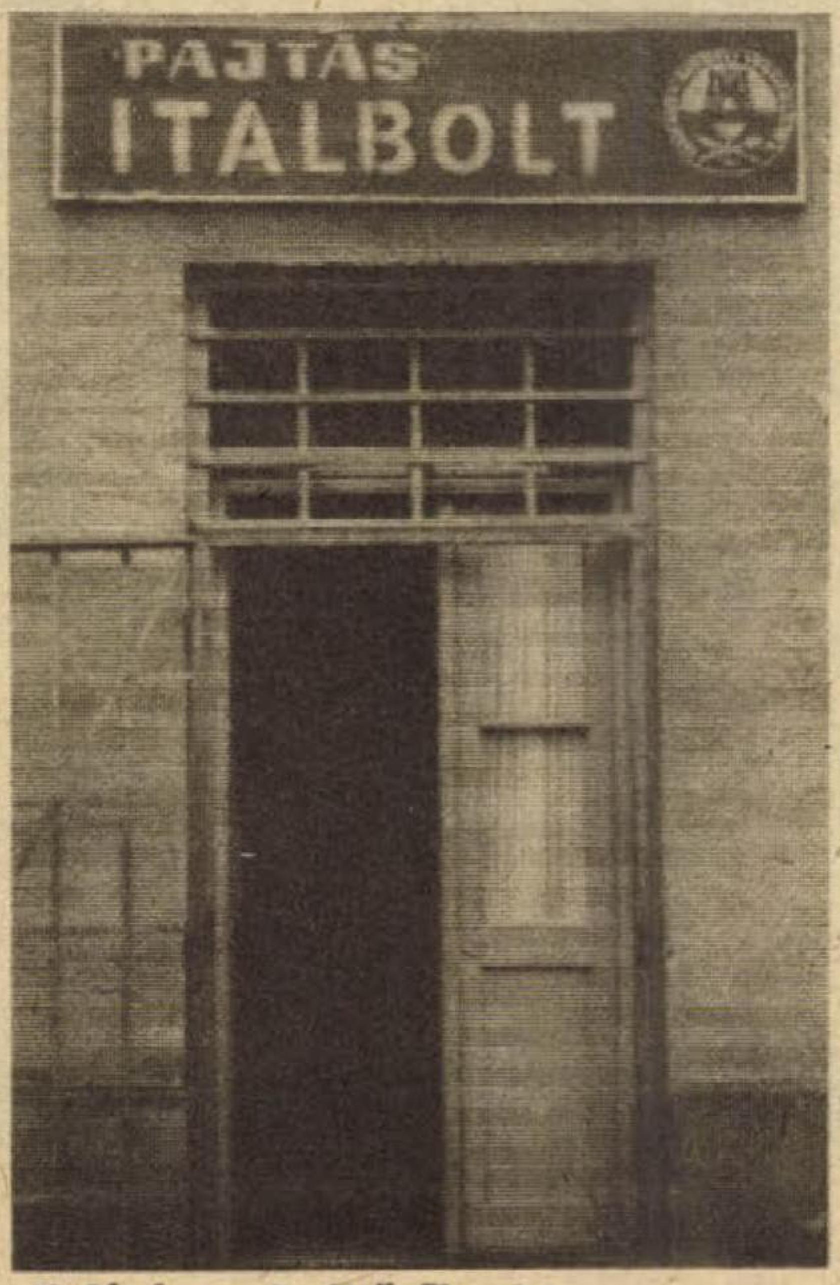
Az erdő mily unalmas volna,
ha csak az a madár dalolna,
mely szárnyra kelt
s egy fesztiválon díjat nyert...

Recept

Elérhetetlen jó szatíra,
milyet talán senki sem írt:
végy mézt, kevés líra
sem árt, és tejszínt,
tokaji aszút (néhány kortyot)
és bőkezűen borsot, borsot...

TÜCSÖK és BOGÁR

Belépés csak úttörőknek?

(Pécsett fotózta Koltavári Vilmos, soproni olvasónk)

A Budapesten rendezett magyar—angol női tornaversenyen Csányi Erika a rendkívül tehetséges 11 éves tornászlány, a korábbi sokszoros Csányi Raymund lánya kiváló teljesítménnyel nyerte az egyéni összetett versenyt.

Kérdés: mégis hányszoros lehetett korábban Csányi Rajmund? És későbben kevesebbszeres lett-e, vagy többszörös?

(A Magyarok Világszövetségének lapjában észlelte Alex Radvanyi, New York-i olvasónk)

● Az önjáró öntözőgép legújabb típusának sok a nézője.

Majdhogy egymás lábára nem tipornak.

(A Bajai Hírlapból ollózta Kerekes Imréné)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

– Már többször nyugdíjba akartam menni, de hiányozna a sok interjú.

Aszongyák

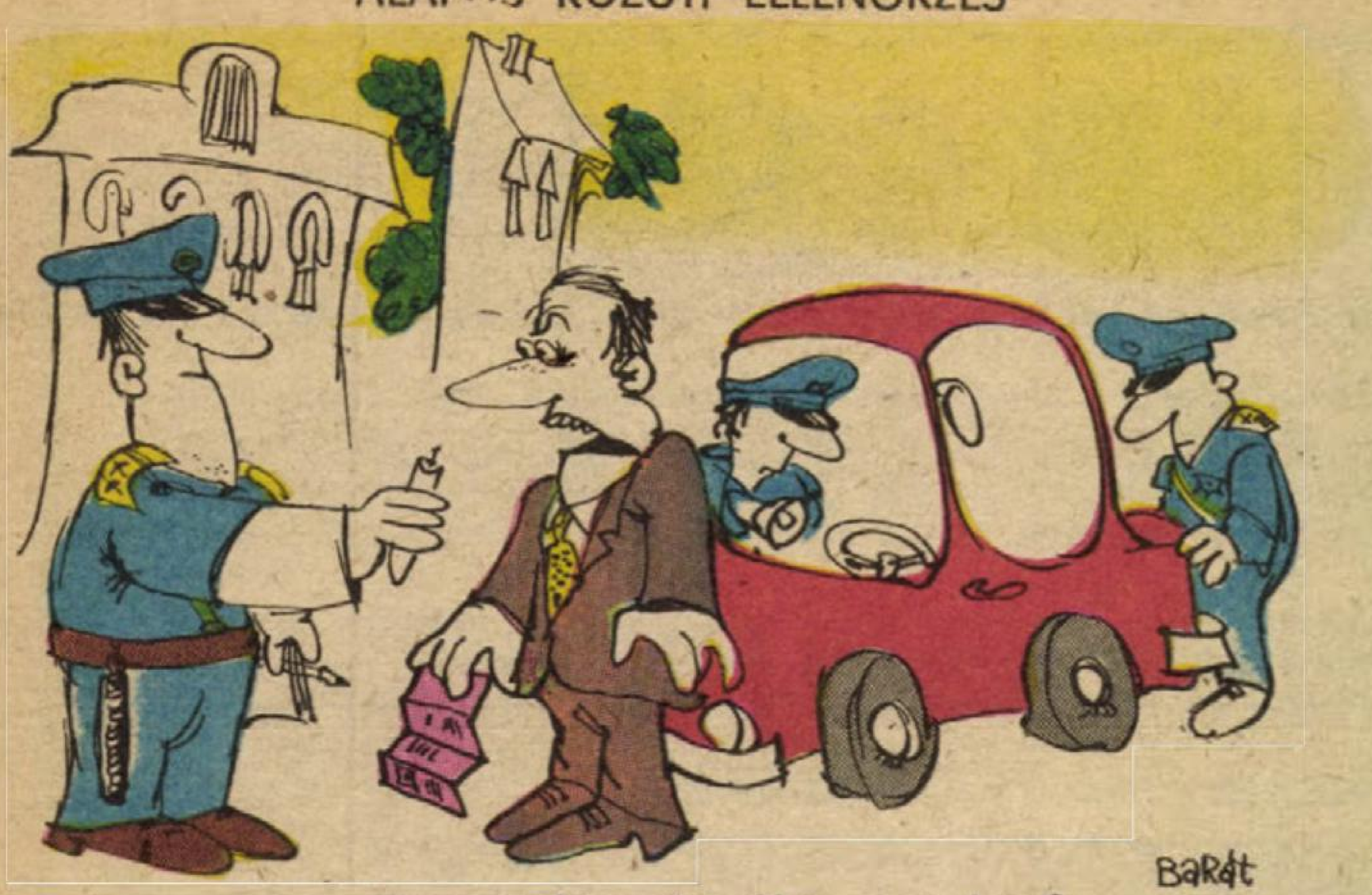
hogy a híres Cousteau kapitány szerint a Földközi-tenger élővilágát súlyos veszély fenyegeti a víz felelőtlen szennyezése miatt.

Szegény halak, amelyek némák lévén, nem tiltakozhatnak az életüket veszélyeztető szennyezés ellen, mint az emberek, akik hasonló esetben felemelhetik a szavukat, igaz, hogy hiába, de mégis más az, ha az ember legalább jól beolvashat a szennyezőknek, még akkor is jóleső érzés ez, ha a felemelt szavát rögtön le is kell engednie, mert a kutya se figyel rá, ami az embernek a levegő, az a halnak a víz, most már az a régi hasonlat is használhatatlanná vált, hogy „úgy él, mint a hal a vízben", mert a szennyezett vízben a hal se él úgy, mint a hal a vízben, minden együttérzésem a halaké, hiszen annak a halnak se mindegy, hogy a szennyezett vízben pusztul-e el csúfosan, vagy egy gyönyörű, elegáns, osztályon felüli étteremben fogyasztja el őt (igenis, ő t) egy gyönyörű, elegáns nagyvilági hölgy, ha én hal volnék, egy másodpercig se haboznék, hogy melyiket válasszam a két halálnem, pontosabban a két halhalálnem közül, aztán még csodálkoznak, ha a hal kissé szálkás, nyilván a bosszúságtól és az idegességtől az, mert tönkreszennyezik a környezetét, a legkisebb reménye nélkül annak, hogy ő (a hal) visszaszennyezhetné a szennyes lelkű szennyezők környezetét.

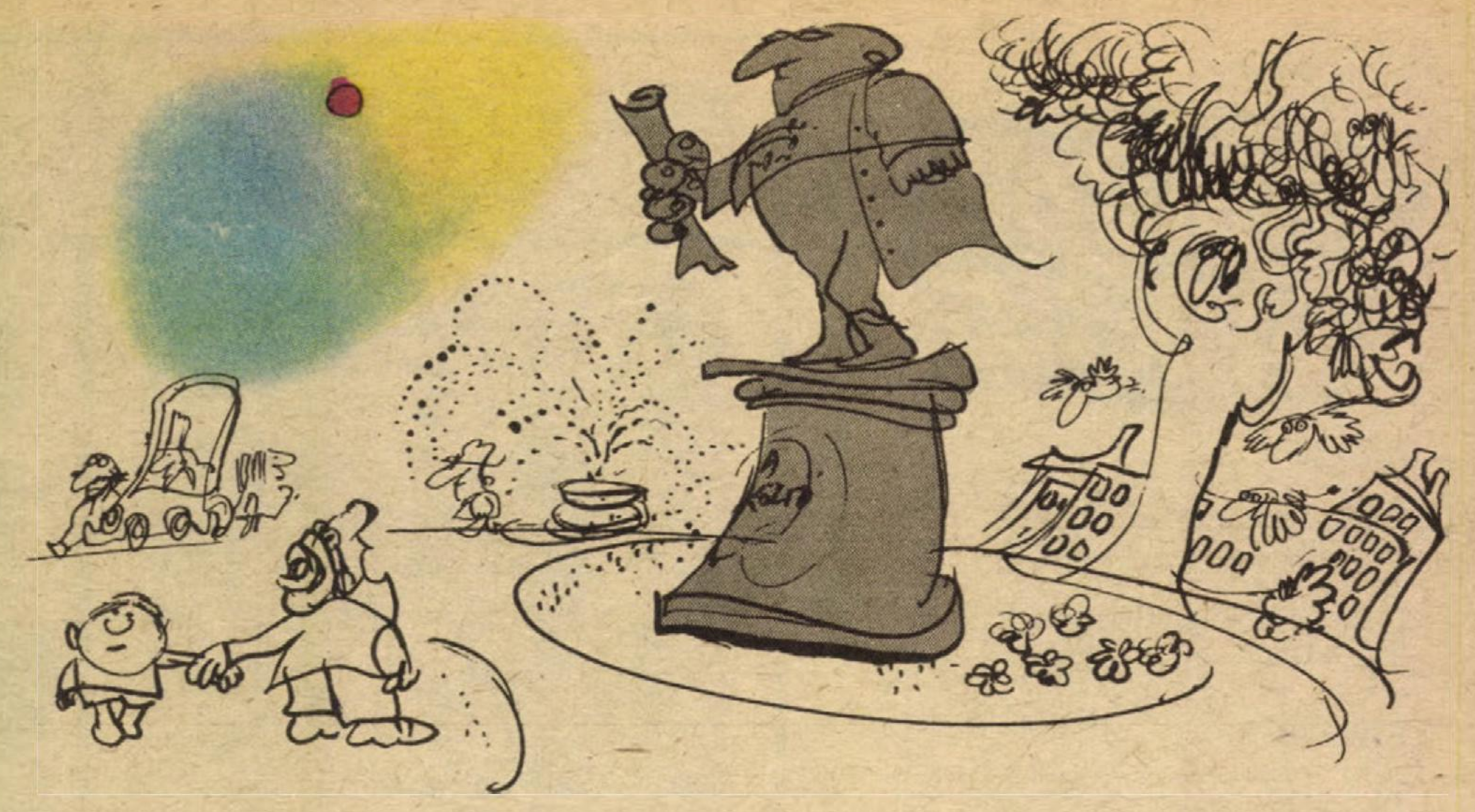
Ha Cousteau kapitány figyelmeztetése pusztába kiáltott szó marad, akkor egyszer majd a szardíniát is — bocsánat a nem éppen étvágyfokozó gondolatért — finom olívaolaj helyett az olajszállító hajókról a tengerbe ömlött ásványolajjal leszünk kénytelenek fogyasztani.

(gergely)

ALAPOS KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

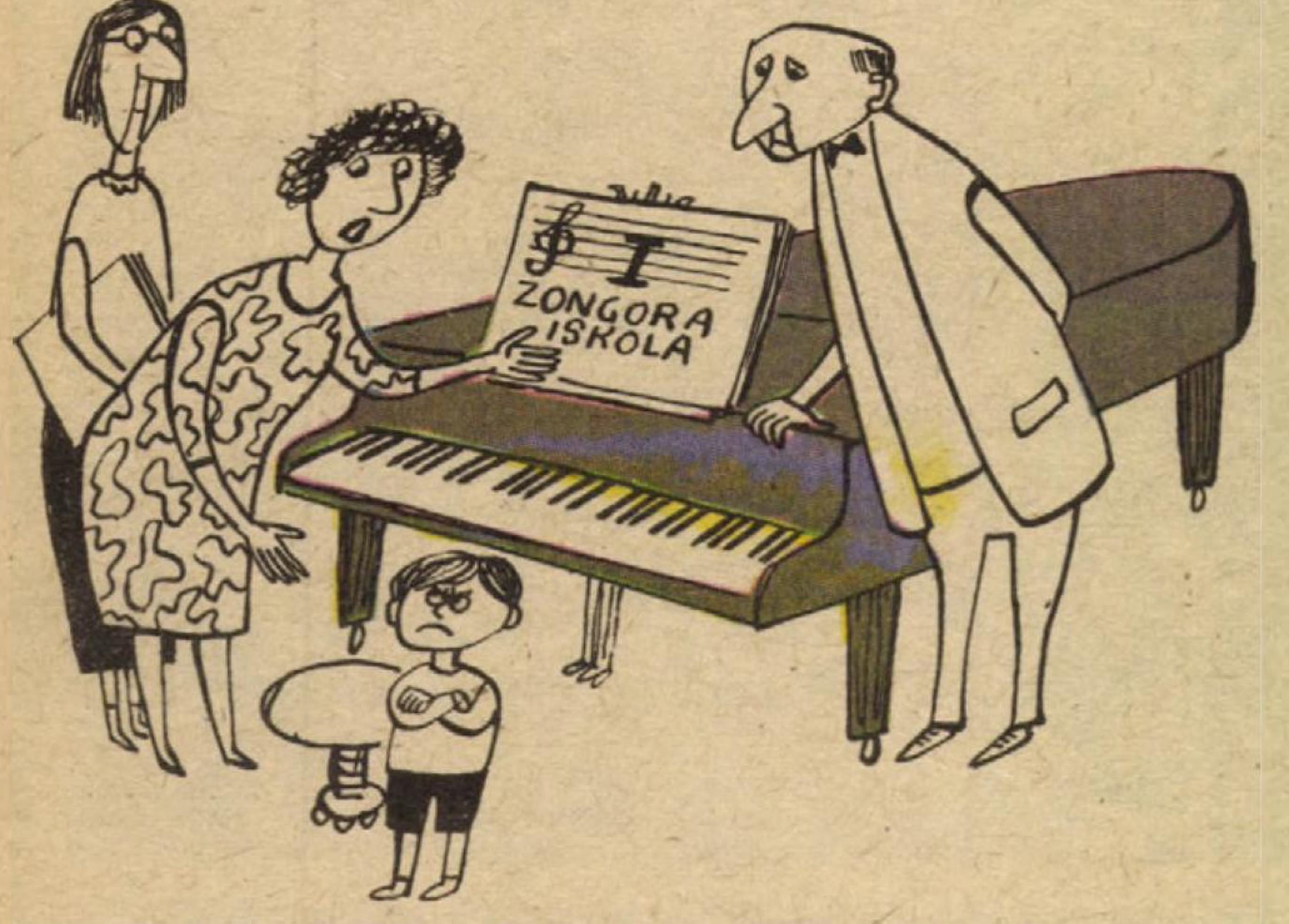

– Kromoszóma-vizsgálat nem lesz?

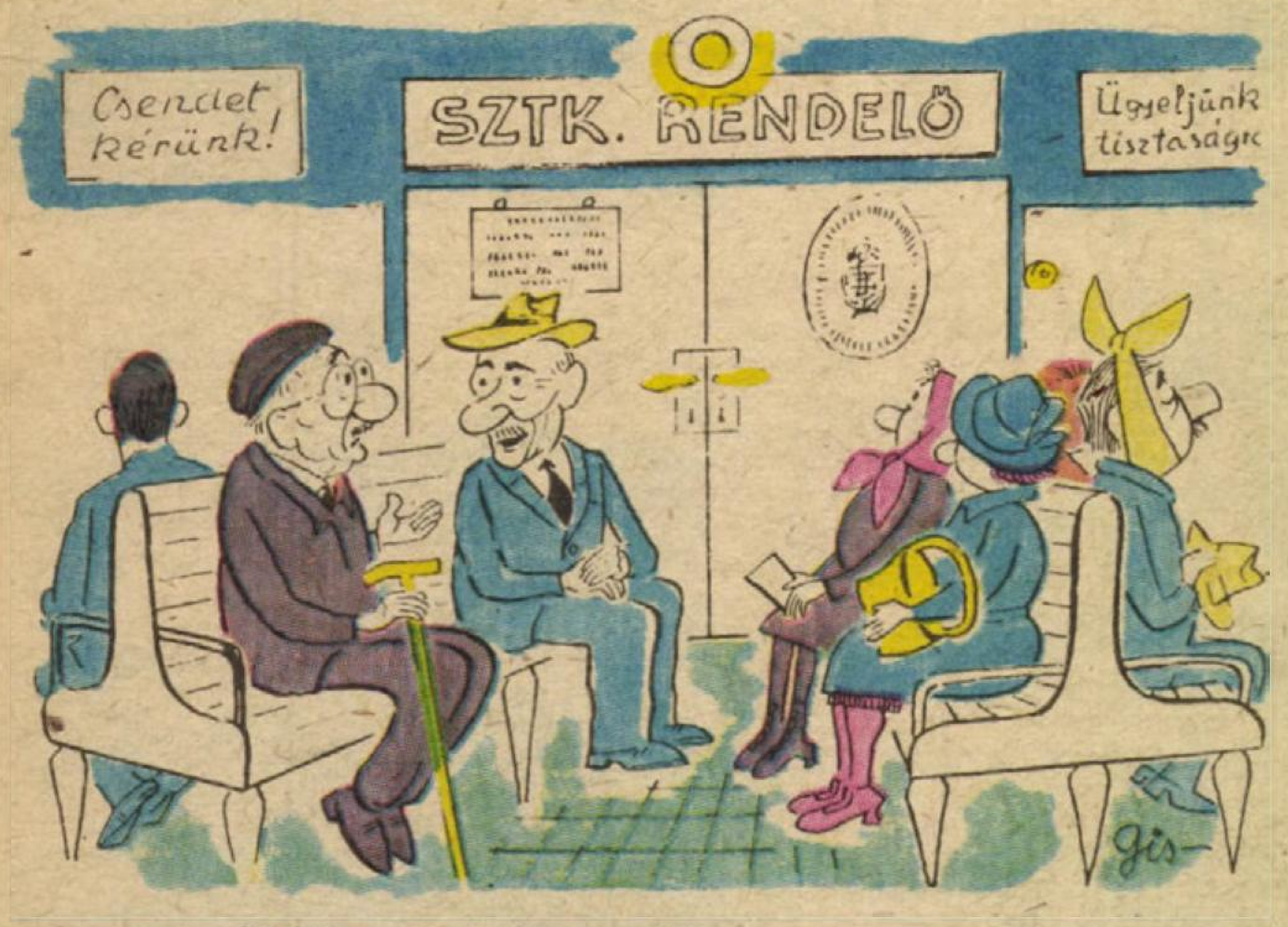

– Eredetileg babérkoszorú volt a fején, de a túlélők leszedték.

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Értsd meg, kisfiam, ha zongoraművész akarsz lenni, először meg kell tanulnod zongorázni!

– Tüdő, szív, máj, vese?
– Semmi bajom, csak beszélgetni járok ide...

– Ha tudom, hogy a házban ilyen jó műsor van, akkor nem megyünk moziba!

LUDAS MATYI SZÍNHÁZBAN JÁRT

Hol sokkolnak ma este?

Hívják sokkoló színháznak és kegyetlen színháznak is. Odakint jóideje divat, át kellett hát jönnie határainkon. Kár, hogy nálunk olykor nem ismer határt (pedig van neki). Eléggé parttalan például a *Huszonötödik Színházban*. Ahol az

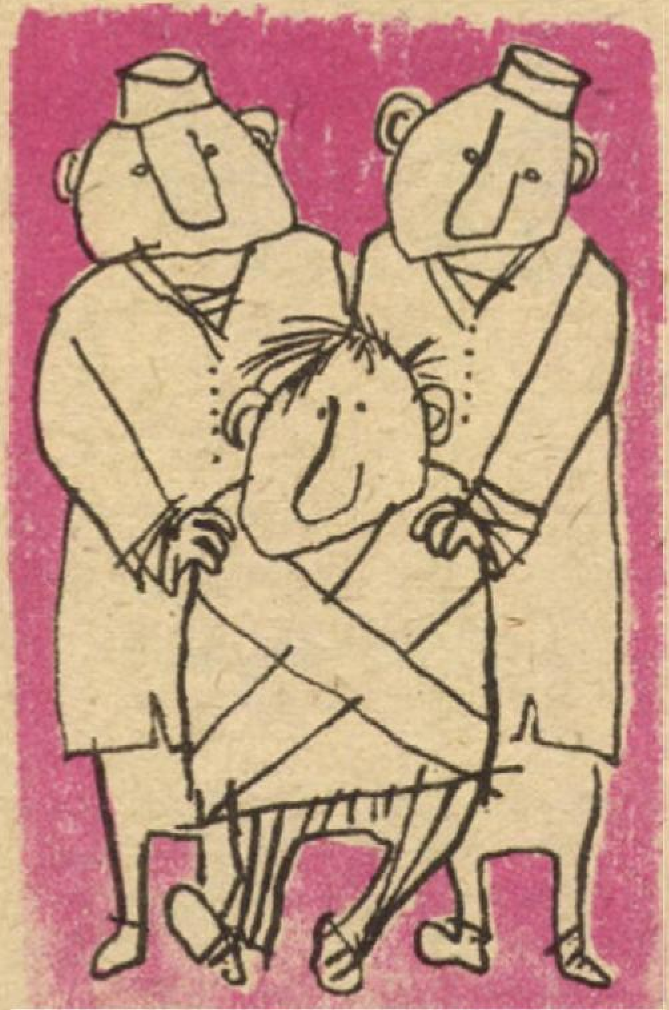
INDIÁNOK

előadása még el sem kezdődik, máris sokkolnak. Azzal, hogy — és ahogy — beterelnek a színpadra. Igen, oda, nem a nézőtérre. Mert ebben az átmeneti albérleti helyiségükben (rövidesen új főbérleti épületet és vele új nevet is kapnak Huszonötödikék) most megfordították a terepet. A néző a szűk folyosón át bebotorkálván, a színpadot találja maga előtt, a nézőtéri sorokat meg a terem túlsó felében. Muszáj hát átkelnie a színpadon: ez nem is olyan egyszerű, mert műszalmával vonták be az egész játékteret, s abból néhány szál óhatatlanul a cipőnkre tapad.

Arthur Kopit megírta Buffalo Bill látványos, nagy indián lovasrevüjét, s nálunk ugyan hol mutatnák be a nagy látványost, ha nem az ország legkisebb színpadán? Igaz, az emberek ló nélkül száguldoznak föl s alá, fehérként is indiánüvöltéseket hallatva, s olykor beugorva nem a nagybőgőbe, hanem a csapóajtóvá kiképzett díszletfalba. Ülő Bika törzsfőnököt *Zala Márk* rendkívül meggyőződéstelenül, viszont talpig szakállban alakítja, pedig az indiánok effajta férfidíszt soha nem viseltek. Czeizel Endre a megmondhatója, mely biológiai okból. De hogy az egyensúly meglegyen, a bajuszoskörszakállas Buffalo Billt viszont *Tolnay Miklós* csupaszra borotváltan próbálja megjeleníteni. A

KAKUKKFÉSZEK

című *Ken Kesey—Dale Wasserman* drámáért átugrunk ugyan a *Vígszínházba* és a jelenkorba, de maradunk Amerikában. Most nem az indiánokat,

még a négereket sem verik-gyilkolják, hanem fehér bőrű elmebetegeket sanyargatnak. (Igaz, egy indián is van köztük.) Itt áttétel nélküli a sokkolás: nyílt színen, lévén ez a nyílt szín egy bolondokháza, elektrosokkolják a renitens pácienseket. Néhányat közülük *Kern András, Szatmári István, Bujtor István* kitűnő alakításában ismerünk meg, s egészen kiváló a főszereplő McMurphyt játszó *Koncz Gábor*. Ez a félelmetes diliház kicsit jelképes is. Nemcsak a hátborzongató Főnővérre gondolt Kesey, amikor alakját megrajzolta, benne az elembertelenedett hatalmi gépezet modelljét is sűrítette. Sajnos, itt bicsaklik meg az előadás, egy szereposztási tévedés miatt. *Béres Ilona* játssza Miss Ratched főnővért, emiatt a nézőnek fogalma sincs arról, hogy miért rettegnek tőle? Mosolya, kedvessége, jóságosan megnyugtató szava végig „egy az egyben" cseng, sehol nem érezni mögötte a mérgeskígyó kegyetlen gonoszságát. Magam is szívesen lennék itt bolond, hogy kis buksi fejemet Ratched kisasszony cirógató keze alá hajtsam. *Kapás Dezső* rendező és elképzelését követve, Béres Ilona is azt nyilatkozta, hogy a főnővérben leginkább az elfojtott szexualitás munkál. Szerencse, hogy ezt elmondták, mert a rivaldán ez sem jön át. Jobb is egyébként, minthogy az már egy másik darab lenne. Akkor McMurphy, akit úgyis állandóan túlcsorduló szexualitása miatt kasztníznak be, rögtön lerohanhatná az éppen erre váró főnővért, aztán hím-zsarolással könnyen elérhetné nála, hogy a betegtársak sorsa jobb, szabadabb és emberibb legyen, a közönség pedig félóra múlva mehetne is haza. Csakhogy sem Ratched kisasszony, sem amit modellál: az amerikai államhatalom, nem ilyen könnyen megerőszakolható. Még ennél fáradságosabban sem.

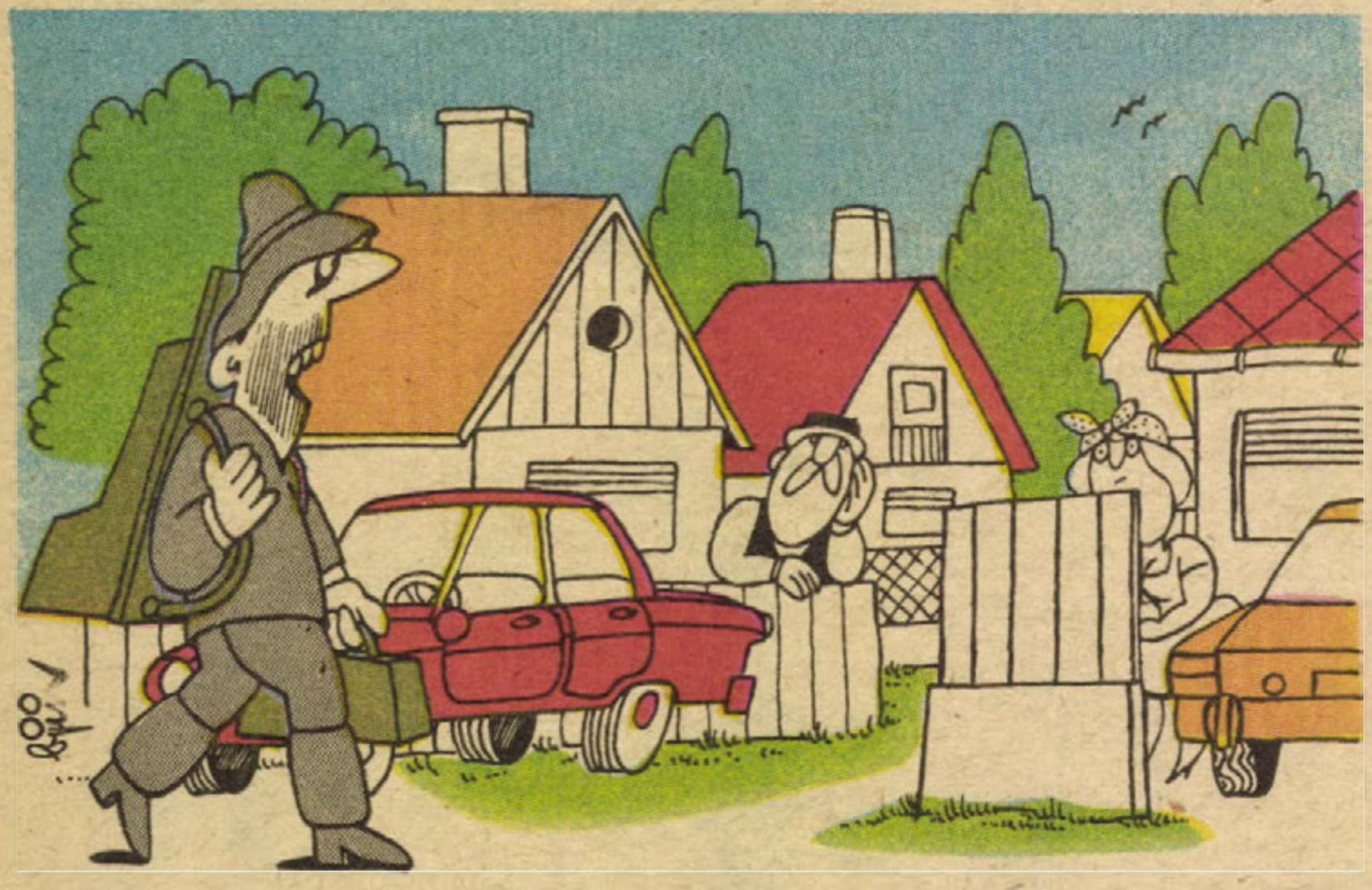
Barabás Tamás

RENDKÍVÜLI ESET

– Te, ez tejet mutat ki.

ÉLEDŐ MESTERSÉG

– Autókarosszériát drótozni, fótozni!

KARMESTER VETÉLKEDŐ

Meggyőző válasz

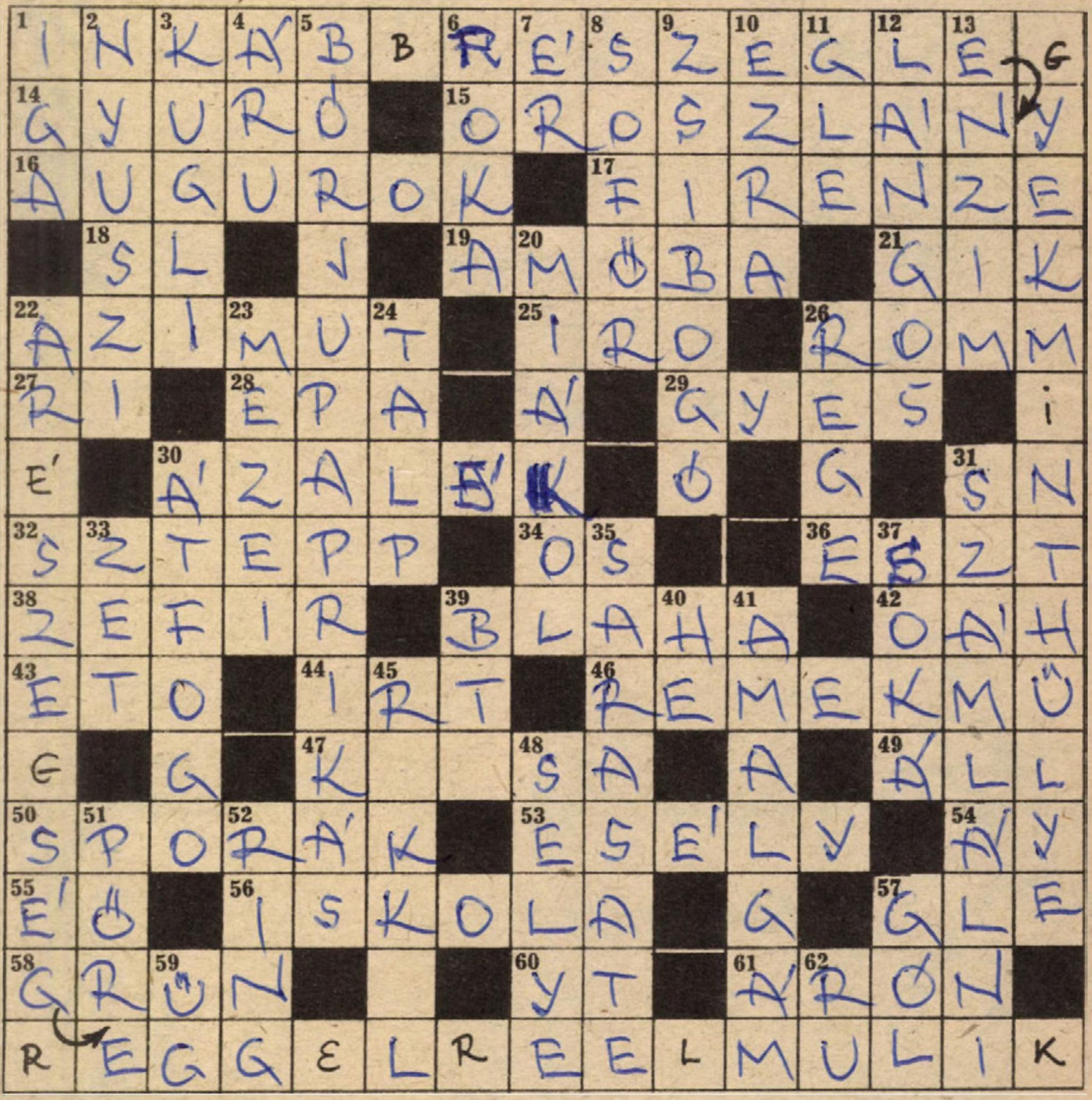
Paul Verlaine, a nagy francia költő (1844—1896) egy heves szóváltás során egyszer lehülyézte a kiadóját. — Magától ezt föl sem veszem — felelte a sértett —, maga részeges fráter! — Vízszintes 1 — függőleges 22 — szólt erre a költő. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 23-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A futballisták izmait „ápolja"
15. Bányásztelepülés a tatai szénmedencében
16. A madarak röptéből jósoló római papok
17. Műkincsekben gazdag olasz város
18. S. L.
19. Egysejtű állat
21. ...szer (baklövés)
22. Arab eredetű csillagászati műszó, magyarul: tetőponti szög
25. Szellemi alkotó
26. Kiváló szovjet filmrendező
27. Bőg
28. E. P. A.
29. A gyermekgondozási segély közkeletű neve
30. A véglények egyik törzsébe tartozó egysejtű állat
31. Az ón vegyjele
32. Élénk ritmusú, kopogós táncmutatvány
34. Az ozmium vegyjele
36. A Szovjetunió egyik népe
38. Enyhe nyugati szellő
39. A nemzet csalogánya volt
42. Az ásítás hangutánzó szava
43. Győri sportegyesület
44. Pusztít
46. Magasrendű alkotás
47. Valótlan hír
49. A fej egyik része
50. Virágtalan növények szaporító sejtjei
53. A nyerés lehetősége
54. Á. Y.
55. É. Ö.
56. Az ember első munkahelye
57. G. L. E.
58. Zöld — németül
60. Y. T.
61. Meglehetősen ritka férfinév

FÜGGŐLEGES

1. A barom terhe
2. Tapsifüles
3. Ezen a néven játék, „teke" néven sport
4. Eladó holmi
5. Galuska illik hozzá
6. Ragadozó emlősállat
7. A legkisebb folyóvíz
8. Gépkocsit vezet
9. Az ócskapiac másik neve
10. Bibliai alak, a szentírás egyik könyve róla nyerte a nevét
11. Mint az 57 vízsz.
12. Kenyértésztából készült eledel
13. Erjesztő hatású fehérje
20. A macskára mondjuk, amikor nyávog
23. Pocok, nyúl, virág gyakori jelzője
24. A láb egyik része
26. Mese
30. A derékszögű háromszög egyik oldala
31. Valamit sorra számba venni
33. A német ábécé utolsó betűje
35. Világhírű spanyol hegedűművész (1844—1908)
37. Hosszú ideig
39. Egyike volt az első magyar futballcsapatoknak
40. A hélium vegyjele
41. A higany ötvözete más fémekkel
45. Arra a futballistára mondják, aki szívósan, de szürkén játszik
48. Külföldön élő világhírű magyar tudós
51. Meztelen
52. Az ökölvívók küzdőtere
57. Kapuban a labda!
59. Ü. G.
62. A ruténium vegyjele

OSCAR WILDE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A házasság legbiztosabb alapja: egymás kölcsönös félreismerése.

100—100 forintot nyert:

Jankovich Lívia, 9024 Győr, Wesselényi u. 1/a.
Féniász Károlyné, 1025 Bp., Törökvész út 147/d.
Mészáros Béla, 2085 Pilisvörösvár, Puskin út 5.

A nyereményeket postán küldjük el.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-20 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mit csináljunk, professzor úr? Mindent előkészítettünk a műtéthez, és a páciens még sehol sincs.

— Jött volna idejében. Elkezdjük nélküle...

*

A közjegyző felbontja a végrendeletet, és felolvassa az örökösöknek:

„Mivel életem végéig eszemnél voltam, minden pénzemet elköltöttem."

MÉSZÁROS ANDRÁS:

SZOBOR-TERVEK KÖZ-TERÜLETRE

